

12 041

J.H. / 1-7. sz

Az Almásy család nemesi ága.

A Zsadányi és Törökszentmiklósi Almásy család egyike azoknak a kevés számú magyar családoknak, amelyeknek története önálló munkában megjelent.¹⁾

munkáinkból eddig ismert leszármazási táblázatot egy lépéssel előbbre vittem, úgy a célot elértem.

E nagy dísszel kiállított munka azonban csak a család két grófi ágára terjeszkedik ki s a család jelenleg virágzó nemesi ágát teljesen figyelmen kívül hagyja. Családtörténeti munkáink közül többben²⁾ közlik a család leszármazási tábláját, a család teljes leszármazási táblázatával azonban még ma is adós családtörténeti irodalmunk.

A Zsadányi és Törökszentmiklósi Almásy család jelenleg élő nemzedékének közös őse — miként az már az idézett munkákból is ismeretes — János († 1765) jászkun kapitány, kinek Borsi Borsy Annától született fiai közül: Pál (1721—1804), jászkun főkapitány, Ignác (1723—1804) lovassági tábornok, Antal († 1795) alezredes és József († 1782) Borsodvármegye alispánja terjesztették tovább a családot. Ignác 1771. november 8-án grófi rangra emeltetett.

Az eddig közölt leszármazási táblázatok egyik fő hiánya, hogy a család nemesi ágánál az egyes családtagokra vonatkozó adatok nagyrészt hiányoznak, pedig egy leszármazási tábla, ahol a családtagok személyi adatai nincsenek feltüntetve, nem más, mint egy rakásra halmozott név, minden tartalom nélkül.

Tőle származik az idősebb grófi ág. Pál jászkun főkapitány fia, Ignác, (szül. 1751. † 1840) alkancellár 1815 augusztus 11-én Párisban kelt oklevéllel grófi rangra emeltetett. Tőle származik az ifjabb grófi ág.

Ezen azonban nem is csodálkozhatunk, ha ismerjük különösen a régi történelmi családok tagjainál azt a sajnósan tapasztalható közönyösséget, amellyel minden családtörténetírónak meg kell küzdenie.

A család nemesi ága két mellék ágon virágzik.

Az utóbbi időben alakult több családtörténeti folyóirat — bár a legtöbbje a jelenlegi háborus viszonyok közepette, egyidőre tétlenségre van kárthatva, — idővel tán fel fogja kelteni a régi családok érdeklődését családjuk története iránt, akkor majd meg lesz könnyítve a családtörténetíró munkája, de addig is, míg ez bekövetkezik, elsősorban az anyaggyűjtésre vagyunk utalva.

Az egyik nemesi ág őse Antal († 1772) alezredes, kinek három fia: János, Antal és Mihály az alábbi három vonalat alapította. A másik nemesi ág őse József, borsodi alispán (1782.), kinek utódai alább következnek.

I. Antal ága. I. János vonala.

János (Antal alezredes és báró Vécsey Anna fia †) neje: Hallerkői gróf Haller Krisztina († 1842 jul. 28.) gyermekeik:

- I. Klára † férje: Zalabéri Horváth János.
- II. Krisztina † férje: Zalabéri Horváth József.
- III. Manó szül. 1777 † 1875 március 14-én Pozsony, (eltem. Szentkut pusztán, Nógrád vármegyében a család által épített Ferenc rendű kolostor sírboltjában) neje: Ebeczki Blaskovics Mária († 1836 ápril 2-án),

¹⁾ Az Almásy grófok Kiadja: gróf Almásy Dénes. Kötegyháza 1903.
²⁾ Nagy Iván: Magyarország családai I. 11—16. és pótk. 19—24. — Orosz Ernő: Heves és a volt Külső-Szolnok egyesült vármegyék nemes családai. Kempe-
 len-Béla: Magyar nemes családok I. 74—78.

gyermekeik:
1. László (szül. 1819 † 1897 febr. havában) 1848-ban nemzetőr. Neje: Jobaházi Döry

Paula (szül. 1825. † 1897 március 9-én Budapesten. D. Miklós kamarás és gróf Aichelburg Katalin leánya)

gyermekeik:

a) Sarolta (szül. 1845 aug. 20. † 1872 febr. hó, Margita) férje: Mándy Kálmán.

b) Béla (szül. 1846 okt. 4-én) cs. kir. nyug. huszárkapitány, a katonai érdemkereszt stb. tulajdonosa, Rudolf trónörökös volt katonai oktatója. Mint a Trani ulánus-ezred főhadnagya különösen kitüntette magát az 1866. június 24-én vívott custozzai ütközetben. A világháború kitörésekor, már 70 év felé közelgő de azért életerős férfit ismét felajánlotta a kardját a haza védelmére, ekkor a 12 számú huszárezredhez helyezték át kapitányi ranggal. Neje: Ladányi Sarolta (L. Gyögy és Kacs Kovics Mária leánya). Esküvő: 1907 május 11-én Budapest. Lakás: Budapest.

c) Elvira (szül. 1847.) Lakás: Tuzsér (Szabolcsvármegye).

d) Géza (szül. 1849. † 1909.) volt országgyűlési képviselő, Jász-Nagykun-Szolnokvármegye volt főispánja, kamarás. Neje: Kunhalmi Rósa Malvin (R. Lajos leánya † 1891.)

leánya:

Malvin (szül. 1893.) férje: Benkő Lajos (szül. 1885 ápril 5-én Szolnok) m. kir. pénzügyi fogalmazó (B. Gyula miniszteri tanácsos és Turóczi vidéki és Nagypalugyai Platthy Mária fia.) Esküvő: 1910 dec. 8. Budapest.

e) Robertin (szül. 1854. † 1903 jun. 4 Szeged) 1. férje: gróf Aichelburg László Vince Rezső István (szül. 1840 jan. 4. Szekszárd) kamarás. Esküvő: 1878 ápr. 24. 2. férje: Kanyó Lajos kir. ítélőtáblai bír. Esküvő: 1890. Lakás: Szeged.

f) István (szül. 1856. † 1914 jun. 21. Budapest.) 1. neje: Fényes Izabella (elváltak) 2. neje: Beke Mária. Esküvő 1912. Lakás: Budapest.

g) Matild (szül. 1857. † 1914 máj. 28. Budapest) székesfővárosi m. kir. államrendőrségi telefonkezelő.

h) Lajos (szül. 1859 okt. 7. székesfővárosi hivatalnok. Neje: Liebl Irma († 1913 Budapest) gyermeke:

Matild (szül. 1895) hivatalnoknő. Lakás: Budapest.

2. Sándor (szül. 1821 márc. 27. Nagyfűged, Hevesvármegye, † 1909 dec. 8. Berettő Zemplénvármegye) 1865—1892-ig országgyűlési képviselő. Neje: Bági Patay Franciska (szül. 1818. † 1883 jul. 27. P. Pál és Fái Fáy Zsuzsanna leánya. Első férje Ebeczki Blaskovits Gyula volt)

gyermekeik:

a) Mária (szül. 1856 ápr. 7.) az Angol kisasszonyok budapesti rendházának főnöknője.

b) Viola (szül. 1857 aug. 15. férje: Kazinczi Kazinczy Artur († 1909 dec. 27.) Birtoka és lakása: Berettő, Zemplénvármegye.

c) Miklós (szül. 1860 aug. 8. Budapest) Kalocsa egyházmegyei áldozópap. Lakása: Jánoshalma (Bács-Bodrogvármegye).

3. Gyula (szül. 1823. †) Neje: Ebergényi és Telekesi Ebergényi Leontina (E. Viktor és Ebeczki Blaskovits Julianna leánya szül. 1839. † 1891)

gyermekeik:

a) György (szül. 1857 szept. 11. Szerencs Zemplénvárm. † 1904 július 8-án Budapest) előbb a vasvári járás szolgabírája (Vas megye), majd székesfővárosi államrendőrségi kerületi kapitány. Neje: Zelinka Teréz. Esküvő: 1898 márc. 19. Budapest. Lakás: Szentendre.

b) Mihály (szül. 1861 febr. 26. Zaránk, Hevesvármegye. † 1910 ápr. 3. Lugos, Krassó-Szörényvármegye) lugosi kir. kincstári ispán, Krassó-Szörényvármegye törvényhatósági bizottsági tagja. Neje: Kárpáti Irén (K. Endre és Lániczky Kamilla leánya). Esküvő: 1900 febr. 12. Győr,

gyermekeik:

a) Andor (szül. 1900 dec. 3.)

b) Katalin (szül. 1903 ápr. 12. Lugos)

4) Ödön János Lajos (szül. 1826 máj. 15. Nagyfűged, Hevesvármegye, † 1879 jul. 28. Pusztatiribes, eltem. Szentkut, Nógrádvármegye, öngyilkos lett) Neje: Losonczy Gyürky Eulália (szül. 1839 máj. 12. Gy. Pál és gróf Vajai Vay Erzsébet leánya. Esküvő: 1866 nov. 3. Szentkut, Nógrádv. Lakása: Budapest,

gyermekeik:

a) Mária Anna Erzsébet Natália szül. 1867 aug. 25.) Férje: Técsői Mór Sándor m. kir. testőr, cs. és kir. lovassági őrnagy, kamarás, a harmad osztályú katonai szolgálati

jelvény tulajdonosa, a belga kir. Lipót-rend lovagja. Lakása: Bécs.

b) István Gusztáv Béla (szül. 1868 aug. hó 25. † 1904 aug. 6. Budapest, eltem. Szentkut, Nógrádv. cs. és kir. szolg. kiv. főhadnagy, kamarás. Neje: Borbélyi Elza. Esküvő: 1896 nov. 19. Budapest. Özvegye ismét férjhez ment Adorjáni Ráthonyi Ákoshoz. Birtoka és lakása: Tiribes, Hevesvármegye.

c) Margit Erzsébet Mária (szül. 1869 szept. 20.) Férje: Csepei Zoltán Ernő (szül. 1867 szept. 7. Pozsony. † 1914 aug. 16. a Poryck mellett (Orosz-Lengyelország) vivott ütközetben.) Z. Elek kamarás nyug. cs. és kir. altábornagy és Szuborits Sarolta fia, cs. és kir. alezredes a 16. számú huszárezredben. Esküvő: 1898. szept. 20.

d) Pál (szül. 1871. febr. 20-án Nagybatony helységhez tartozó Tiribespustán, Hevesm.) kamarás, m. kir. testőr, cs. és kir. lovassági kapitány. 1910. évi nov. hó 22-én kelt legfelsőbb elhatározással grófi rangra emeltett. Neje: Weigl Mária Filippina (szül. 1873. szept. 25. W. Ferenc cs. és kir. ulánus kapitány és Kaiser Mária leánya). Esküvő: 1899 jan. 19. Lakása: Bécs.

fia: Tassiló Ödön Hippolit (szül. 1899. dec. 21. Bécs).

5. Hermin (szül. 1828. † 1912.) Férje: Zsadányi és Törökszentmiklósi Almásy Félix — A. Lőrinc és Pazonyi Elek Franciska fia l. alább).

6. Leontin (szül. 1830. † 1908. Győr).

7. Mária (szül. 1832. † 1911. Budapest). Férje: Vajai báró Vay Henrik, V. Miklós és báró Geymüller Katalin fia szül. 1830. † 1867. jul. 27. Tiszalök) cs. kir. huszárcapitány. Esküvő: 1856.

8. Malvin (szül. 1834. † 1900 nov. 4. Budapest). Férje: Zsadányi és Törökszentmiklósi Almásy Pál, 1848-ban Gyöngyös város képviselője és a képviselőház egyik alelnöke, 1849-ben a debreceni országgyűlés elnöke. (A. József hétszemélynök és Berzeviczi és Kakas-lomniczi Berzeviczy Zsófia † 1860. szept. 13. Gyöngyös, fia: szül. 1818. Pest, † 1882. nov. 1. Budapest.

IV. Lőrinc (szül. 1779. †). Neje: Pazonyi Elek Franciska.

gyermekeik:

1. Félix (szül. 181. † 1899. Eger) városi tanácsos 1. neje: Gosztonyi és Kövesszarvi Gosztony Róza (†1861.) elváltak. 2. neje: Zsadányi és Törökszentmiklósi Almásy Hermina (szül. 1828. † 1911. máj. 29. Budapest). A. Manó († 1875.) és Ebeczki Blaskovits Mária († 1830. ápr. 2.) leánya,

gyermekei 1. nejétől:

a) Jenő (szül. 1844. jan. 16. Gyöngyöshalász, Hevesvármegye) 15 éves korában hadnagy a cs. kir. 52. számú gyalogezredben. 1861-ben Pest-Pilis-Soltvármegye esküdtje és tiszteletbeli szolgabirája. 1864-ben Miksa mexikói császár szolgálatába lépett, 1866-ban százparancsnok, a mexikó vitézségi érem és a Quadelup-rend lovagja, jelenleg a m. kir. közalapítványi tiszt. Lakása: Budapest.

b) Árpád † ifjkorában.

c) Mária † ifjkorában, második nejétől:

d) Oszkár (†1870).

e) Malvin (szül. 1848.) Lakása: Budapest.

2. Franciska (szül. 1819. március Sajószöged † 1887. aug. 28. Eger). Férje: Nagykoloni Subich Lőrinc (szül. 1812. okt. 12. Eger † 1888. márc. 21. Eger). Esküvő: 1839. Noszvaj.

2. Antal vonala.

Antal († 1834. aug. 11.) Neje: Pázmándi Kempelen Teréz (szül. 1771. ap. 28. Pozsony † 1823. márc. 1.) Cs. kir. csillagkeresztes hölgy (K. János tábornok és Schöffel Judit leánya),

gyermekeik:

I. Teréz (szül. 1789. † 1868. okt. 30. Pest, eltem. Vál). Férje: Ürményi Ürményi Vince (szül. 1788. † 1868.) cs. kir. kamarás és volt cs. kir. huszárcapitány.

II. Ede szül. 1792. Buda. † 1858. Bécs) Neje: Hauser Mária († 1872. Bécs). Esküvő: 1835. Bécs,

gyermekeik:

1. Ede (szül. 1836. febr. 9. Bécs), a borsostyánkői (Vasvármegye) hitbizomány haszonélvezője. Neje Teschenberg-Kluger Ilona (szül. 1839. Szabadka. † 1880. febr. 27. Graz. T. Antal cs. kir. kapitány és Tóth Johanna le-

lánya). Esküvő: 1861. szept. 11. Salzburg.
Lakás: Borostyánkő és Graz.

gyermekük:

a) Mária (szül. 1863. jan. 20. Sopron).
Férje: lovag Fraydenegg-Monzello Otto cs. kir.
helytartósági tanácsos.

b) Margit (szül. 1864. jan. 28. Sopron).
Férje: Kodolitsch Felix.

c) György Vince (szül. 1867. aug. 11.
Felsőlendva, Vasvármegye) híres ázsiai kutató.
Neje: Páltoni Ilona. Esküvő: 1891. nov. 3.
Graz. Lakás: Borostyánkő (Vasvármegye),

gyermekük:

a) Georgina (szül. 1892. szept. 25. Bo-
rostyánkő).

b) János (szül. 1894. jan. 20. Kőszeg).

c) László (szül. 1895. aug. 22. Boros-
tyánkő).

2. Lujza (szül. 1840. Bécs). Férje: Stahl
Oszkár (szül. 1840. febr. 15. † 1910. jan. 25.)

III. Mária (szül. . . . † 1856. máj. 23.)
Férje: báró Felner József.

3. Mihály vonala.

Mihály (szül. 1795. † 1830. ápril 19.
Pest.) cs. kir. kamarás. Neje: Csalmai Jan-
kovics Teréz,

gyermekük:

I. Jenő (szül. . . . † 1846. dec. 18.)
1825-ben a temesvári kerület biztosa, Neje:
Komori Bedekovics Emilia († 1869. okt. 5.)

II. Gedeon † . . . cs. kir. kamarás
1837-től 1841-ig, Hevesvármegye alispánja,
1841–1844-ig Hevesvármegye főispáni hely-
tartója.

III. Mária †.

II. József ága.

Ezen ágat, az alapító József borsodi
alispán (1782.) fiai: József és Károly két
mellék vonalon terjesztették tovább.

1. József vonala.

József (szül. 1773. † . . .) 1790–94-ben
nemes testőr, 1841-ben hétszemélynök, valóság-
os belső titkos tanácsos. 1825–38-ig Gö-
mör és Kishontvármegye főispánja. Neje: Ko-
vanecz Franciska,

gyermekük:

I. Erzsébet † . . . Férje: Eberzki Blas-
kovits Bertalan (szül. 1794. † 1859. jan. 3. Pest,
eltem. Tápiószentmárton).

II. József (szül. 1800. † 1831. jan. 16.
Gyöngyöshalász, Hevesvármegye) Neje: Tót-
prónai és Blatniczai báró Prónay Antonia
(szül. 1813. † 1868. márc. 20. Gyöngyöshalász).
Esküvő: 1829.

gyermekük:

1. Albert (szül. 1830. márc. 20. Pest. †
1868. ápr. 29. Gyöngyös, eltem. Gyöngyöshalász).
Neje: Vattai Batta Terézia (szül. 1839. jul. 13.
Nézsza, Nógrádvármegye). Esküvő: 1856. okt.
29. Lakás: Vác.

fia:

János József Albert György (szül. 1867.
okt. 12. Gyöngyöshalász.) Neje: Szandai Stréter
Ilona (szül. 1869. jul. 25. Cserhát-Surány, Nógrád
vármegye) Esküvő: 1893. szept. 23.

gyermekük:

a) Magda Ilona Terézia Erzsébet Mária
(szül. 1894. nov. 27. Budapest).

b) József Mihály András Nep. János Má-
ria (szül. 1898. szept. 23. Vác).

c) Pál András Vince Mária (szül. 1902.
jul. 8. Vác.)

2. Miklós (szül. 1834. † 1878. febr. 24.
Gyöngyöshalász).

3. József (szül. 1837. † 1885. febr. 20.
Gyöngyöshalász), m. kir. honvéd huszárkapitány.

III. Anna (szül. 1813. † 1898. jul. 26.)
Férje: Földeáki Návay Tamás Csanádvármegye
volt főispánja (szül. 1815. † 1879. márc. 29.
Gajdos, eltem. Földeák).

IV. Konstancia (szül. 1817. szept. 8. †
1841. ápr. 8. Férje: Bedeghi és Berencsi gróf
Nyáry Ferenc (szül. 1802. † 1843.) cs. kir.
lovassági kapitány.

V. Mária. Férje: Grimm cs. kir. kapitány.

2. Károly vonala.

Károly (szül. 1810. † 1837. szept. 9. A.
Károly szül. 1777. † 1847. és Brunner Anna
fia). Neje: Moysfalvi Gyurcsányi Mária,

gyermekük:

1. Mária (szül. 1835. nov. 8. Pozsony).
Férje: Tótprónai és Blatniczai Prónay István
volt m. kir. testőr. (szül. 1821. † 1898. jul. 29.

Romhány, Nógrádvármegye). Esküvő: 1855. szept. 28. Alsópetény (Nógrádvármegye). Lakás: Balassagyarmat.

2. Ilona (szül. 1837. jan. 21. † 1867. máj. 16. Pest, eltem. Gyöngyös) Férje: Tótprónai és Blatniczai Prónay József (szül. 1824. † 1884. máj. 15. Budapest) m. kir. belügyi államtitkár, országgyűlési képviselő. Esküvő: 1859. Romhány.

A nemesi ág jelenleg élő nemzedékének leszármazását a mellékelt leszármazási tábla tünteti fel.

Végül köszönetemet fejezem ki a család tagjainak: különösen Almásy Béla cs. és kir. huszárcapitánynak, gróf Almásy Pál m. kir. testőrnek, akik az adatok egybegyűjtése körül hathatósan támogattak.

Dr. Reiszig Ede.

Nemesség igazolás Nyitra vármegyében 1754 55-ben.

— Hetedik közlemény. —

Loszák. Loszák János Csejthén és fia József hivatkozik a vármegye régebbi nemesi összeírásaira, amelyekben nagyatyja, Loszák György benfoglaltatik; ennek fia János, amit egy 1699. május 11-én Zsolnalfalván kelt osztálylevéllel igazol, mely szerint nemzete: Loszák János és nővérei Erzsébet és Ilona, néhai Loszák György és néhai Jelen Anna gyermekei osztozkodnak a szüleik után Zsolnalfalván maradt birtokon, Jánosnak a fia az esedező ifjabb János, ami köztudomásu dolog; továbbá egy másik János, osztályos testvére (*frater congenerationalis*) szintén hivatkozik a 60. éven felüli régi nemesi összeírásokra, amelyekben őse Loszák Mátyás benfoglaltatik, ezen Mátyásnak a fia megint Mátyás, akinek fia István és ezen Istvánnak a fia az említett János, ezt egy 1754 december 8-án Csejthén kelt inquisitioval igazolta. Mindkét Loszák János, osztályos testvératyafiak beigazolván a 60. évet meghaladó összeírásokban előforduló ősöktől való leszármazásukat, a kétségtelen nemcek sorába felvették. II. 515. és III. 124.

Lőrinczy. Lőrinczy István Vágújhelyen, testvérei Tamás és Imre, fiai József és Imre, bemutatta Nyitra vármegyének még 1669-ben kelt testimoniálisát Lőrinczy Ferenc és István részére, mely szerint nemes Huszár János nemes Szomoszi Anna, néhai Lőrinczy Lőrinc özvegye személyében, valamint néhai férjétől, Lőrinczy Lőrinctől származott gyermekei Lőrinczy Ferenc és István nevében bemutatta

ő felségének említett férje néhai Lőrinczy Lőrinc részére adományozott armálisát, amelynek megszerzése után említett özvegyétől Szomoszi Annától említett két fia: Ferenc és István születtek. Ennélfogva ezek kétségtelen nemcek és Nyitra vármegye is őket a maga kétségtelen nemesi sorába iktatta. Világos, hogy említett Lőrinczy István unokája a testimoniálisban előforduló nemes Lőrinczy Ferencnek, ennélfogva az ő nemessége is kétségtelen. A család címeres levele, mely Nyitra vármegye levéltárában VIII. 525. jelzet alatt másolatban őriztetik, III. Ferdinándtól való, kelt Pozsonyban 1646. október 29-én, kihirdették Nyitrán 1647. május 28-án; kapták Lőrinczy Lőrinc és neje Moticsko Katalin, valamint fia Ádám. Az armális másolaton ifj. Lőrinczy Ferenc a következőképpen vezette le a nemeslevél szerző Lőrinczy Lőrincztől való leszármazását: miután az armálisban említett néhai Moticska Katalin, néhai Lőrinczy Lőrinc neje, meghalt és maga után hátra hagyta az armálisban említett Ádám fiát, ugyanaz a Lőrinczy Lőrinc feleségül vette Szamoszi Annát, akitől a következő gyermekei születtek: Ferenc, István, Dorottya és Anna; említett István nőtlén korában halt meg, a másik idősebb fia, Ferenc kétszer nősült, négy leánya volt, és két fia: Ferenc, aki ezt a genealogiát deriválja, és Imre. Időközben meghalván Lőrinczy Lőrinc, az armálisban említett Ádámnak, mint Lőrinc legidősebb fiának a birtokába került, az özvegy (Lőrinc II.

neje) és gyermekei a Nyitra vármegye által az armális kihirdetéséről kiadott testimonialist kapták. Végül Ádám is mint magtalan halt meg, az armális az említett Ádám leányának Mária-nak keze utján: a fenti ifj. Ferenc kezébe került. — A család címere a következő: Kék színű pajzs alján zöld mező, azon szétterpesztett lábbal bika áll, felemelt farkkal, vörös (subrufus) mellső lábaival a szemben fekvő sziklára ágaskodik, a pajzs jobb oldalára fordulva; a nyílt sisak feletti koronából növe kék ruhás szűz jobbáiban zöld borostyán koszorút tart. Takarók: sárga-kék, fehér-piros. I. 281. és III. 158.

Leövey. Leövey Imre Mossócon, fiai Mihály, József és András hivatkoznak a 60 évet felülhaladó nemesi összeírásokra, amelyekben elődei évek szakadatlan sorozatán át benfoglaltatnak. Kétségtelen nemes. I. 380. és III. 326.

Ludesnay. Ludesnay Pál és fiai János és József Zsámbokréten, ugyanott lévő ősi birtokjoguk alapján és a nemesség folytonos használatában lévén kétségtelen nemesek. II. 259. és VI. 7.

Lukovszky. Lukovszky Ferenc, néhai Ádám fia, Dojesson és fiai: Pál, Adám és András, ősidők óta a nemesség folytonos használatában lévén és a régi nemesi összeírásokban előfordulván, kétségtelen nemesek. II. 625. és VIII. 7.

Makó de Nemesszegh. (Macho). Makó János de Nemesszegh, Megyeren szolgálatban, testvérei György és András, bemutatta Rudolf királynak, függő pecsétes, Prágában 1595. évi február 1-én Makó György de Nemesszegh, testvére Albert, valamint János és Ferenc unokatestvérei részére, kik ezelőtt is már nemesek voltak, adományozott, sok helyen már alig olvasható armálisát. Hogy az esedező János szintén Jánosnak a fia, igazolja annak keresztlevelével, mely szerint Makó János Milochon (vágbesztercei plébánia, Trencsén) 1726 június 11-én született Makó János és Hubeczky Borbála szülöktől, hogy ez az id. Makó János Makó Györgynek a fia volt, igazolja Makó Györgynek 1720 február 20-án kelt végrendeletével, mely szerint négy fia volt, két nagyobb és két iskolás fia, a két nagyobb fiu neve János és György, hogy az id. György István

fia, aki a nemességszerző János fia, igazolja Makó Jánosnak Puchón 1642 május 1-én kelt végrendeletével, akinek fia István és 1646 július 6-án és 1652 december 31-én kelt elismervénnyel. Eszerint a leszármazás a nemesség szerzőtől van levezetve, ennél fogva Makó János nemessége kétségtelen. A család címere: Kék színű pajzsban egyenes szarvu természetes színű szarvas látható jobbra fordulva egy szemben fekvő magas sziklára hágvva, amelynek tetején három fehér lilium nő ki zöld levelekből, nyílt sisak feletti koronából növe sárga griff, kiterjesztett szárnyakkal, nyitott szájjal, kiöltött piros nyelvvel, fején királyi koronával diszitve, bal lábát előre kinyújtva, jobbáiban kivont kardot villogtat. Takarók: piros-fekér, sárga-kék. I. 81. V. 101. és Docum. paria. A. 735—744.

Madurkay (Madurka). Madurkay János és Pál Alsóköroöskényben bemutatják Lipót királynak Bécsben 1661 április 30-án, kelt Korpás Péter, anyja Gyüre Erzsébet továbbá Szabó János és István, valamint Madurkay Pál és fia János részére adományozott és 1662-ben Nyitra vármegyében kihirdetett, eredeti függő pecsétes armálisát. A leszármazásra vonatkozólag a nemes levélből kitünik, hogy abban Madurkay Pál és fia János benfoglaltatik, hogy pedig az esedezők Miklóstól, Benedek fiától, János édes testvérétől származnak, igazolták egy 1754 október 28-án kelt inquisitióval, mely szerint Madurkay János és Pál, atyja Miklós, Cabajról Alsóköroöskényre házasoott, testvérnéjei pedig Ilona és Erzsébet Cabajon lakó Madurkay Ferenc édes atyjánál, Madurkay Jánosnál maradtak, aki ugyis mint atyafiait férjhez is adta őket, „hogy pedig ezen instans uraiméknak atya Miklós fija lőt legyen Madurkay Benedeknek és hogy Madurka János ezen Benedeket Bagjának tartotta és hitte magától korosabb, de már meghalálozott emberektől“ halotta Kovács János 76 éves tanu, cabaji lakos, a tanuk állítása szerint Madurkay család mindenkor nemesi szabadságban élt. A tisztí ügyésznek ellenvetései vannak a leszármazásra vonatkozólag, de a bizottság elfogadta az érvet, hogy Benedek János testvére volt. A család mostoha sors folytán szolgálatba volt kénytelen állani. Így kerültek a dicelisták közé. Atyjuk Miklós benfoglaltatik a nemesi összeírásban. Nemesi jogaik gyakorlatában meg-

hagyatták. I. 38. V. 44. és Docum. paria A. 731. A család cimere: Kék színű pajzs, alján zöld hármás halom, a kiemelkedő középsőn zöldelő puszpáng fa magasra nő ki, nyílt sisak feletti koronán nyugvó páncélos könyöklő kar kivont kardot tart, takarók: sárga-kék, fehér-piros.

Madurka. (Madurkay). Madurka Ferenc, János fia Cabajon és fia János kétségtelen nemese V. 167. és V. 174.

Majthényi de Kesseleőkeő. Majthényi Zsigmond és fiai Sándor, Ignác, Péter, Gáspár és Lajos; Majthényi László és fiai József és Bálint; Majthényi János és kiskorú fia Tádé. Ez a család ősidők óta a nemesség folytonos használatában van, ősi birtokjoga van Kesseleőkeön és az ahhoz tartozó birtokokon, ennél fogva a kétségtelen nemese közé soroztatnak. II. 254. VI. 1.

Majthényi de Kesseleőkeő. Majthényi Antal és Elek, néhai Bálint fiai, Szakolca szab. kir. városban, és Eleknek kiskorú fia József, mint ezen családnak, — melynek Kesseleőkeön és másutt is van birtokja, — kétségtelen utódai jegyezetnek fel. II. 548. VII. 1.

Majthényi de Kesseleőkeő. Majthényi József Szalakuszon, és fia János, régi nemessége, és a kesseleőkeői uradalomban és másutt levő ősi birtokjoga alapján kétségtelen nemese. I. 8. V. 165.

Majthényi alias Motesiczky de Motesicz. Majthényi alias Motesiczky István Surányban, fiai Antal és Pál, ősi nemességük és Motesicon és másutt levő ősi birtokjoguk alapján kétségtelen nemese. I. 11. és V. 170.

Marchot (Marchot). Marchot Ferenc, József, János és György, Györgynek a fiai, István, János, Ferenc és Imre, Marchot János fiai, és id. Marchot Márton, id. Marchot János fia, bemutatták II. Ferdinánd királynak Marchot György és fia Mihály, továbbá féltestvére, János és annak fia Mihály részére Sopronban 1635 február 3-án kelt, és 1635-ben Pozsony vármegyében kihirdetett armálisát. Hogy az armálisban befoglalt Jánosnak a fia megint János, kitűnik Pyber István pozsonyvármegyei szolgabírónak és Molnár Mihály esküdtnak Tejfalun 1731. március 11-én kelt recognitiójából, hogy az ifj. Jánosnak pedig György, János és Már-

ton fiai voltak, kitűnik egy 1755 október 9-én Dubovánban kelt inquisitiótól. Az armális szerint a nemességet Marchot György és neje Ábraham Katalin szerezték, ezek gyermekei Mihály és Anna, továbbá testvére János és annak neje Katalin és fia Mihály. Az 1731. évi recognitió szerint idb. Sághy Imre, tejfalusi birtokosnak a neje Marchot Anna volt, aki leánya Mihálynak, György fiának, Marchot György fia, Mihály finemben kihalt Anna leányával, így az armális Mihály leánya Anna, fent említett Sághy Imre neje kezébe került, amelyet aztán Vittencen Previch Márton rokonnak (agnati), egyébként mint az akkor Nagyszombatban iskolába járó Marchot János gyámja kezébe adtak át, mely János az armálisban előforduló Jánosnak az utódja, őt rokonának ismerte el Marchot Anna is, és ennek anyja Keövér Dorottya, Marchot Mihály neje. Marchot Györgynek, az armális szerzőnek leánya Anna Tejfalun levő birtokát Laky Andrásnak inscribálta, akihez férjhez ment és ettől való leánya Katalin; ennek pedig fiai András és Pál. Az 1755. évi inquisitió szerint Marchot Jánosnak 3 fia volt: György, János és Márton; Györgynek, említett János fiának, fiai Ferenc, József, János és György, és testvéreinek Jánosnak, szintén János fiának, fiai István, János, Ferenc és Imre. — Az esedezők a nemességszerzőtől való leszármazásukat beigazolván, kétségtelen nemese. A család cimere: Kékszínű pajzs, alján zöld mező, azon kiterjesztett szárnyú fehér galamb áll, csőrében két buzakalászt tart a pajzs jobb oldala felé fordulva, mindkét oldalon ragyogó csillag, nyílt sisak feletti koronából két fekete sasszárny között másik galamb csőrében olajágot tart, egyébként, mint a pajzsalak. Takarók: sárga-kék, fehér-piros. I. 357. III. 274.

Markusovith. Lásd Légrády alias Markusovith V. 139.

Massinay. Massinay Ferenc és fia János Szakolcán, Kiskovalócon és másutt levő ősi birtokjoga alapján, és ősidők óta a nemesi jogok használatában lévén, kétségtelen nemes. II. 547. VII. 1.

Marsó. Marsó József Verbón, fia Antal, testvérgyermekei György, Miklós, Györgynek a fiai, továbbá István és Imre, Jánosnak a fiai,

hivatkoznak a 60. éven felüli nemesi összeírásokra, amelyekben György befoglaltatik, ennek fiai József, György és János, ezt igazolta egy 1719. dec. 12-én kelt barátságos egyességgel, mely szerint nemes Dióssy Katalin, néhai Marsó György özvegye, majd Bornemissza N. neje és gyermekei Marsó Erzsébet, György, József és János. — Ezek alapján kétségtelen nemesek. I. 389. és III. 326.

Matheicska (Matyeicska). Matyeicska István, testvére Jakab, és fiai Mihály, Imre és András Radosnán, bemutatta Matyeicska Mihály alias Radosany, testvére István, fiai Mihály és Jakab részére II. Ferdinánd által Bécsben 1623. június 2-án adományozott és ugyanazon évben Nyitra vármegyében kihirdetett armálist, a genealogiai leszármazásra vonatkozólag bemutatta Nyitra vármegye 1753. május 5-én kelt határozatát, mely szerint Matyeicska István, Jakab és Mihály árvái, a nemességszerző Mihálytól deriváltak, a család néhai Thelegdy János püspöktől Radosnán birtokot nyert, amit ezen püspök utódai is megerősítettek. Nemességük igazolatott. I. 259. és IV. 45.

Matheidesz de Revisnye. Matthaeades alias Mattaagecz József Vágújhelyen bemutatta Pozsony vármegyének 1744. május 10-én kelt testimonialisát, mellyel igazolta, hogy Matthaeades alias Mathaagecz Jakab, Sámuel, János, András és István Árva vármegye által igaz, és kétségtelen nemeseknek ismertettek el, és hogy Revisnyén ősi birtokjuk van; hogy ők László testvérükkel, aki a testimonialisban befoglaltatik, Andrástól származnak, igazolták egy 1754. december 13-án Tejfalun kelt recognitióval. Matthaeades alias Mathaagecz de Revisnye László, András fia Tejfalun, Csallóközben, (Pozsony m.) Árva megyéből, Revisnye községből származott, fiai József, Ferenc és György 1744-ben még; kiskoruak az 1744. évi pozsony-megyei investigatio alkalmával bemutatta Árva vármegyének Kislehotán 1725. május 16-án kelt Matthaeades alias Matthaagecz Jakab, Sámuel, János, András és István részére kiadott testimonialisát, László pedig ezen testimonialisban előforuló Andrásnak a fia, és kétségtelen birtokos nemes, Matthaeades László, Matthaeades Józsefet és Pált saját féltestvéreinek ismerte el, ugyanazon apától de két anyától származtak.

Kétségtelen nemesek. I. 331. és III. 231.

Matkovics. Matkovics József, Ferencnek a fia, Gábornak, Péter fiának nevében is, bemutatta II. Ferdinánd királynak Bécsben 1622. október 4-én Matkovics Mátyás, és fiai János és Jakab, testvére János, és nővérei: Ilona és Ágota részére adományozott, és 1629-ben Pozsony vármegyében kihirdetett, eredeti függő peccés armálisát; a genealogiai leszármazásra vonatkozólag bizonyos kéziratot Matkovics Mátyástól 1698-ból, aki zágrábi kanonok volt, azután pedig Darno (Pozsony m.) községből egy bizonyítványt 1732. március 6-áról; 1622-ben a nemesség szerző Matkovics Mátyásnak fiai János és Jakab, testvére János, János nemzette Márton, Márton nemzette Istvánt, Mátyást és Jánost. István háborúban esett el. Mátyás zágrábi kanonok volt. János nemzette Ferencet. Jakab nemzette Pált, ettől származtak Pál és György. A bemutatott okmányok nem bírnak elég bizonyító erővel, de tekintettel Ferencnek hosszas katonai szolgálatára és az armális birtokában lévén, nemességét elismerték. I. 248. és IV. 154.

Matuskovics. Matuskovics György és Pál Kopcsánban, és ezek fiai, György János, András, Pálnak a fia pedig Pál, nemességük igazolására személyesen megjelenvén bemutatnak egy 1755. évi február 10-én Szakolcán kelt tanuvallatást, mely szerint Matuskovics György és Pál másik Pálnak a fiai, és néhai Mártonnak az unokái, aki a legrégibb nemesi összeírásokban előfordul. Továbbra is a nemesek sorában maradtak. II. 579. VII. 33. és VII. 263.

Mattyasovszky. Mattyasovszky István Felső-Elefánton, fiai József, János, Pál, István, továbbá említett Istvánnak testvére Miklós és fiai Ferenc és József Felső-Elefánton lévő ősi birtokjuk alapján, kétségtelen nemesek. I. 7. V. 164.

Medveczky. Medveczky György Szotinafalván és fia Ferenc bemutatta Árva vármegyének 1754. október 31-én kelt testimonialisát, melyben igazolva van, hogy György Jánosnak a fia és Andrásnak az unokája, említett András pedig néhai Istvánnak, Simonnak és Jeremiásnak, kisbisztereci (Árvamegye) birtokosoknak a testvére, akiknek birtokos nemessége ott köztudomású. Id. Medveczky Ferenc és István

Almásy János
Jászkun kapitány † 1765.
Dorsi Bor Anna

I. Pál * 1721. † 1864. Jászkun főkapitány 1766-1779. Kvassai és Brogyáni Kvassay Franciska	I. Ignác * 1723. † 1804. lovassági tábornok 1771. évi nov. hó 8-án grófi rangra emeltetett. tőle ered az idősebb grófi ág	Mihály † Okolicsányi Anna	János * 1728. † 1761	Anna † 1765. alezredes bárá Vécsey Anna utóbb gróf La Motte alezredes neje	József 1782-ben Borsod vármegye alispánja 1. Palásthy Konstancia 2. Ságby Magdolna	Krisztina (* 1737. † 1799.) bárá Heuter Ferenc	Agnes Bethlenfalvi Eröss József ezredes.										
II. Pál * 1749. † 1821. valós belső titkos tanácsos, a Szent István rend vitéze, Pest-Pilis-Solt vm. főisp. helytartója Kapivári Kapó Anna (K. József és Radvánszky Teréz leánya)	Ignác * 1751. I. 15. † 1840. IX. 24 alkancellár. 1815 évi aug. hó 11-én grófi rangra emeltetett. Tőle származik az ifjabb grófi ág.	Anna Vásáros-náményi bárá Eötvös Gábor Esk. 1790.	István * 1759. † 1849 cs. kir. kapitány Bethlenfalvi Eröss Janka	János Hallerkői gróf Haller Krisztina († 1842. VII. 28.)	Ferenc † Antal † 1834. VIII. 14. Pázmándi Kempelen Teréz † 1823. III. 1. csillagkeresztes hölgy	Franciska Szent- miklósi József †	Mihály * 1795. † 1830. IV. 19 kamarás Csalmat Jankovics Teréz	János Zalabéri Horváth Róza	József * 1773. † Heves vármegye alispánja 1805-1811. hétszemélynök, kir. tanácsos. Heves várm. főisp. helytartója 1822-1825 Gömör és Kishont várm. főispánja 1. 25. 1838 Kovancez Franciska	Károly * 1777. † 1847. Brunner Anna	2-ikről: Agoston †						
Jozefa * 1782. XII. 15. † 1858. V. 21. Buda, Temesvári gróf Szécheny Károly cs. kir. alezredes * 1778. † 1845. III. 24. Esk. 1803. I. 25.	Magda gróf Széchenyi Károly	Ferenc * 1792. † 1827. IV. 19. gróf Forgách Jozefa	József * 1793. † 1823. hétszemélynök Berzeviczy Zsófia † 1860. IX. 13.	Antónia Komori Bede Kovics Lajos alkancellár	Mária * 1788. † 1868. X. 3. Vince † 1788. † 1868.	Ede * 1792. † 1858. Hauser Mária † 1872. Esk. 1835.	Mária † 1856. V. 23. bárá Felner József	Jenő † 1846. XII. 18. Komori Bede- kovics Emília † 1869. X. 5.	Gedeon 1841-44. Heves várm. főispáni helytartója.	Mária †	Mária * 1835. XI. 8. Prónay István * 1821. † 1898. VII. 29. Esk. 1855. IX. 28	Ilona * 1837. I. 2. † 1867. V. 16 Prónay József belügyi államtitkár * 1824. † 1884. V. 15					
Klára † Zalabéri Horváth János	Krisztina † Zalabéri Horváth József	Mamó * 1777. † 1875. III. 14. Ebeczki Blaskovits Mária † 1836. IV. 12.	Lőrinc † 1779. Pazonyi Elek Franciska	Mária * 1836. I. 20 lovag Fraydenegg Monzello Ottilie	Margit * 1864. I. 28 Kodolitsch Felix	György Vince * 1867. VIII. 11. Pilloni Ilona Esk. 1891. XI. 3	Erzsébet Ebeczki Blaskovits Bertalan * 1794. † 1859. I. 3.	József * 1890. † 1881. I. 16. Bárá Prónay Antónia * 1813. † 1868. III. 20. Esk. 1829	Anna * 1813. † 1898. VII. 26. Návay Tamás Csanád várm. főisp. * 1875. † 1879. III. 29.	Konstancia * 1817. † 1818. IV. 8. Bedeghi és Berencsi gróf Nyáry Ferenc * 1810. † 1843.	Mária Grimm cs. kir. kapitány	Albert * 1830. III. 20. † 1868. IV. 29. Vattai Batha Teréz * 1839. VII. 9. Esk. 1856. X. 29.	Miklós * 1834. † 878. II. 21.	József * 1837. † 1885. II. 20.			
Gabriella * 1816. IV. 21. † 1896. XI. 17. gróf Zierotin Zenko Ottó Ernő cs. és kir. kamarás * 1812. XI. 23. † 1887. XI. 18. Esk. 1838. XII. 16.	Zsófia † 1898. XI. 15. Bárá Boxberg Károly	Pál * 1818. † 1882. XI. 1. 84-88-ig Heves várm. alisp. 1818-ban Gyöngyös város orszá- gyűlési képviselője 1819-ben a képviselőház elnöke 1) Gróf Batthyány Amália * 1818. † 1867. VIII. 5. Esk. 1839. jún. 16. 2) Almásy Malvin † 1900. XI. 11)	Félics † 1899. egri tanácsos 1) Goszthonyi Róza † 1861. 2) Almásy Hermin * 1828. † 1911. V. 29.	Franciska * 1819. III. † 1887. VIII. 28. Sulich Lőrinc * 1812. † 1888. III. 14. Esküvő: 1839.	Georgina * 1892. IX. 25	János * 1894. I. 20	László * 1895. VIII. 22.	János * 1867. X. 12. Szaudai Stréter Ilona * 1869. VII. 25. Esk. 1893. IX. 24.	Magda * 1894. XI. 27.	József * 1898. IX. 23.	Pál * 1902. VII. 8.	Jenő * 1844. I. 16. közalapítványi tiszt	Árpád †	Mariska †	Oszkár † 1870.	Malvin * 1858.	
László * 1819. † 1897. II Jobaházi Dóry Paula * 1825. † 1897. III. 9	Sándor * 1821. III. 27. † 1909. XII. 8. Báji Patay Franciska * 1818. † 1883. VII. 27.	Gyula * 1823. † Ebergényi Leontin * 1839. † 1891.	Ödön * 1826. V. 15. † 1879. VII. 28. Losonczy Gyúrsy Katalin * 1839. V. 12. Esk. 1866. XI. 13	Hermin * 1828. † 1911. V. 29.	Leontin * 1830. † 1908	Mária * 1832. † 1911. bárá Vay Henrik * 1830. † 1867.	Matilid * 1834. † 1900. XI. 4. Almásy Pál * 1818. † 1882. XI. 1.	Mária * 1856. az angol kisasszonyok budapesti rendházának főnöknője	Viola * 1857. VIII. 15. Kazinczy Artur † 1909. XII. 27.	Miklós * 1860. VIII. 8.	Mária Anna * 1867. VIII. 25. Técsői Möricz Sándor	István * 1868. VIII. 25. † 1901. VIII. 6 Borbélyi Elza	Margit * 1869. IX. 20. Csepői Zoltán Ernő cs. és kir. alezredes * 1867. † 1914. VIII. 6 Esk. 1898. IX. 29.	Pál * 1871. II. 20. kamarás, m. kir. testőr, 1910. évi nov. hó 20-án kelt legf. elhat. grófi rangra emeltetett Weigl Mária Filippina * 1873. IX. 25. Esk. 1899. I. 19.	György * 1857. IX. 11. † 1904. VII. 8. Zelinka Teréz Esk. 1898. III. 19.	Mihály * 1861. † 1910. IV. 3 Kárpáti Irén	Tassilo * 1899. XII. 21.
Sarolta * 1845. † 1872. Mándy Kálmán	Béla * 1846. X. 4. cs. és kir. huszár kapitány Ladányi Sarolta Esk. 1907. V. 11.	Elvira * 1847.	Géza * 1849. † 1909. Kunhatni Róza Malvin	Robertin * 1854. † 1903. VI. 4. 1) Gróf Aichelburg László * 1840. I. 14. 2) Kanyó Lajos	István * 1856. † 1914. VI. 21.	Matild * 1857. † 1914. V. 28.	Lajos * 1859. X. 7. Lőbl Irma	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.	Malvin * 1893.

Nemesperken, György pedig Szotinafalván lakott, István és György néhai Jánosnak a fiai. Ferenc pedig néhai Andrásnak (aki Györgynek és Istvánnak a testvére) a fia, ez egy nyitrai káptalani 1708. évi contradictorius levélből tűnik ki, említett János pedig néhai Andrásnak a fia, ezt igazolja egy fassio 1674. évből és egy adásvételi szerződés a kisbisztereci birtokra vonatkozólag 1688. évből, amely Andrásnak testvérei a még Árvában Kis-Bisztericen lakó néh. István, Simon és Jeremiás. Nemességük kétségtelen. II. 564. VII. 26. és VII. 265.

Medveczky. Medveczky István Nemesperken, fia Márton és Ferenc, András fia, aki most jött ide, nemessége igazolásául bemutatta Árva vármegyének fentebb már említett, 1754 október 31-én kelt testimonialisát. Kétségtelen nemes. II. 365. IV. 29.

Mesterházy. Mesterházy József Boriban, féltestvére János bemutatta Mesterházy Imre részére Vasvármegye által 1725 június 12-én kiadott testimonialist, ezen Imrének a fiai pedig József és János, ezt egy 1754 december 4-én Szakolcán kelt inquisitióval igazolta. Mesterházy Imre Vasvármegyéből származott, később Mohácson (Baranyam.) lakott. Ezen Imrénnek az atyja (progenitor) János gosztonyi lakos volt, 1719. január 12-én Vasvármegyéből nemesi bizonyítványt kapott, ennél fogva a fia is, Imre, kétségtelen nemes. Néhai Mesterházy Imre aki Baranyamegyében lakott, Szenicen (Nyitra) nősült Pessics Annával, akivel Mohácson telepedett le, fiai voltak pedig József és János; Mesterházy István vas megyei lakos 55 éves, mint tanu szerepelt ezen inquisitióban. Mindketten kétségtelen nemesek. II. 481. és III. 78.

Mérey de Kaposmère et Kis-Dovorán. Mérey Ádám és fiai Tamás, János, András, Antal és Lajos, és testvére Mihály Kis-Dovoránban, nemkülönbén Zsigmond, Trencsénvármegyének tényleges alispánja, a nemesség folytonos használatában lévén, Kis-Dovoránban, Vorokányban és másutt levő ősi birtokjoga alapján kétségtelen nemesek II. 354. és IV. 6.

Mészáros. Mészáros Ferenc, fia Miklós, Bars megyében Ohajon, nemessége igazolásául hivatkozik a vármegye régebbi nemesi összeírásaira, amelyekben néhai Mészáros Tamás

benfoglaltatik, hogy ennek fia Mihály, igazolja az A. alatti okmánnyal, ennek fia ifjabb Mihály, ennek fia Ferenc, az esedező. A kétségtelen nemesek közé soroztatik. V. 85.

Mészáros. Mészáros László, Pálnak a fia Komjáthon, testvérei Ferenc és Pál Kalocsán (Pestm.) kétségtelen nemesek. V. 168.

Mészáros alias Nagy. Nagy András alias Mészáros Kiskéren, fiai Tamás és László, azonkívül András, Mihály és János, Györgynek a fiai, nemkülönbén Ferenc, István és András, másik Ferenc fiai, azután János, másik Jánosnak a fia bemutatta a verebélyi széknek 1651 január 4-én kelt testimonialisát, mely szerint ott bemutatták Nagy Pál alias Mészáros, Andrásnak a fia, és fiai András Bálint és István által II. Rudolf királytól szerzett, néhai Nagy Balázs és fia Miklós, valamint testvére András részére szóló 1582 február 19-én Prágában kelt armálist. A genealogiai leszármazásra vonatkozólag igazolja az említett testimonialis, hogy a nemesség szerző Balásznak testvére volt András, ezen Andrástól származott Pál, ez szintén a jelzett testimonialisból tűnik ki, hogy ennek a Pálnak a fia megint Pál, igazolja annak keresztlevelével, Pál született 1682 február 8-án Kiskéren Mészáros Páltól és Herint Katalintól, ezen ifjabb Pálnak a fia az esedező András, az köztudomásu dolog. András nemessége igazolva van, a többiek pedig nemességük igazolására utasítottak. V. 143. és Docum. paria. A. 715. (Az armális csak kivonatossan van közölve, a cimereírás nincs feltüntetve.)

• *Micsky.* Micsky István Kismányán, fiai János, József, Mihály és Károly kétségtelen nemesek azon oknál fogva, mivel mind őseik, úgy maguk is ös idők óta kétségtelen nemeseknek tartattak, és nemesi birtokaik használatában voltak, és úgy az előbbi mint a mostani század nemesi jegyzékeiben benfoglaltatnak. V. 174.

Michalovics. Michalovics István Verbón, fiai Ignác és István, bemutatta Lipót királynak Michalovics Miklós és testvérei, András és Mátyás részére Pozsonyban 1687 december 7-én kelt, és 1688-ban Nyitra vármegyében kihirdetett armálisát. Hogy ő az armálisban benfoglalt Mátyásnak a fia, igazolja a bemutatott keresztlevelével, mely szerint Michalovics István

született Verbón 1710 január 15-én Michalovics Mátyás és Puskár Katalin szülöktől. Ezek alapján nemessége kétségtelen. I. 349. III. 256.

Mierka (Mérka, Miérkay.) Mirka Mihály Verbón, fia János, Mirka György, és fiai László, Ferenc, György és Imre és unokája Ignác, hivatkoznak a vármegye régebbi, 50 évet meghaladó nemesi összeírásaira, melyekben nagyatyja, Mirka Mihály, a nemeslevél szerző, és maguk az esedezők újabb nemesi összeírásokban be foglaltatnak. Ennél fogva az esedezők kétségtelen nemesek. I. 346. III. 252.

Mirka (Mierkay.) Mirka Antal, István fia, aki néhai Mihály fia Jabloncán, a nemesség folytonos használatában lévén, és a régebbi nemesi összeírásokban előfordulván, kétségtelen nemes. II. 625. és VII. 7.

Mihályffy. Mihályffy György, Istvánnak a fia, aki Péternek a fia, Komjáthon, és fiai István és László, és testvére Ferenc, és ennek fiai Péter, János és Imre, a régi nemesi összeírások alapján kétségtelen nemesek. V. 169.

Miko. Miko László Semphén, és fiai János, Ferenc és József, továbbá testvére János Királyin, és ennek fia Ferenc, nem különben nagybátyjától, Imrétől maradt gyermekeik: Gábor, János és György, akik az Alföldre származtak le, előfordulván a régi nemesi összeírásokban kétségtelen nemesek. V. 163.

Miklovics. Miklovics Pál Holicson, fiai Pál és Mihály, eddig a nemesség használatán kívül volt, ősei a nemesség használatában voltak, nemessége igazolásául hivatkozik a Lipót király által Bécsben 1661 november 29-én Miklovics Márton és testvérei András és Péter részére adományozott és 1662 november 16-án Hontvármegyében Korponán kihirdetett armálisra. A nemeslevélben előforduló Andrásból való leszármazás igazolására bemutatott egy 1753 április 8-án Holicson kelt inquisitiót, mely szerint néhai Miklovics András, néhai Miklovics Péternek és Mártonnak a testvére; az armális szerzőnek a fia volt Márton, ennek a fia pedig az esedező Pál, Miklovics Katalin. Kozanek György özvegye Holicson, 84 éves tanu előadta, hogy Miklovics András, néhai Miklovics Péternek és Mártonnak a testvére az armális szerző, az esedező Miklovics Pálnak és nagyatyja, a tanu Miklovics Katalin, néhai

Miklovics Mártonnak, Miklovics Péter és András féltestvérének a leánya, nagybátyját Andrást, és annak fiát, ártont jól ismerte. Miután Márton előfordul az 1678. évi nemesi összeírásban, fia Pál a nemesek jegyzékébe felvétetett. II. 594. VII. 16. és VII. 249.

Mikovényi. Mikovényi László és fia Antal Holicson, Istvánnak a fia, és ezek unokatestvére néhai Imrének a fia Kunón, Kunón levő birtokjoga és a nemesség folytonos használata alapján kétségtelen nemes. II. 548. és VII. 1.

Miletics alias Cseklészi. Miletics András alias Cseklészi Nemes-Jácon hivatkozik a vármegye jegyzőkönyveire és nemesi összeírásaira, és nemes jogának használatára; fiai Sándor és József. — Miletics név előfordul ugyan a közgy. jegyzőkönyvekben és nemesi összeírásokban, az esedező azonban Cseklészi nevet is használ, és nincs igazolva ennek azonossága a Miletics névvel. Az esedező erre előadja, hogy a Cseklészi név úgy ragadt rá a családra, midőn nagyatyja Cseklész községből Nemes-Jáconra tette át lakását, a köznép őt Cseklészinnek kezdte nevezni, és ez az esedezőre is átragadt. Hogy atyját Miletics Györgynek hívták, erre nézve bemutat egy 1712 február 18-án Nemes-Jácon kelt osztálylevéletet, amely szerint egy nemesi curia Nemes-Jácon, mely Benyo János és Dubniczay Ferenc kuriái közt fekszik, habár Dubniczay Mihály és Sámuel elődei még 1679 március 25-én elzalogosították, mégis 1700 február 8-án Cseklészy alias Miletics György és neje Danielis Anna által visszaváltatott. Ezeknek két fia volt Cseklészy alias Miletics Antal és András. Ennek alapján nemességüket igazolták. II. 388. és IV. 65.

Mile. Mile János, Ferencnek a fia, Tardoskeden, fiai János, Péter és Pál, unokái Jánostól, Sándor és Ferenc, azon kívül néhai testvérének Ferencnek az utódai: Ferenc, Pál, Dávid és István, azután Lőrincnek, az esedező atyafiának (consanguinei) utódai, Péter és Pál, és Lőrinc unokái, Péternek fia Lőrinc, és Pálnak a fia, szintén Pál, bemutatta eredetben, függő pecsét alatt II. Rudolf király által Mile Pál és fiai Péter és János részére Prágában 1596 május 12-én adományozott, és ugyanazon évben Nyitrán kihirdetett armalist. Az esedező János Ferencnek a fia, aki előfordul az 1693

évi nemesi összeírásban. A 60 éven felüli nemesség használat igazolva lévén, az esedezők továbbra is meghagyattak a nemesek sorában. I. 181. V. 130.

Mittoschinka. Mittoschinka Mihály Vágújhelyen, fiai László és Mihály bemutatta Néver községben levő birtokról szóló Esterházy Imre esztergomi érsektől 1730 július 29-én kapott donatiós levelet és az arról szóló statutiót, melyet Némethy János és Mittoschinka Mihály kaptak. Miután a verebelyi szék nemesei az 1741. évi 63. t. c. értelmében az ország többi nemeseivel egyenlő jogokat élveznek, az esedező Mittoschinka Mihály, aki a donatiót kapta, nemesi jogainak használatában meghagyott. I. 367. III. 292.

Mohoss. Mohoss János, Istvánnak a fia, aki Györgynek a fia, Holicsón, és fia István, nemkülönbén testvére, István, Komárom vármegyében, hasonlóképen Mohoss Imre, néhai Mártonnak a fia, a nemesség folytonos használatában lévén és a régi nemesi összeírások alapján, kétségtelen nemesek. II. 624. VII. 6.

Mohos. Mohos Pál Dad községben, Komárommegyében és fiai István, György, Pál, Imre és János, unokatestvérei Tamás Dadon, ennek fiai Pál és Ferenc, István Szönyben, Komárommegyében és fia Pál, nemességüket igazolándók az említett Pál eldoadja, hogy ő néhai Györgynek a fia, aztán pedig az említett Tamás, Andrásnak, említett György testvérének a fia, a fenti István pedig Istvánnak a fia és az említett Györgynek az unokája, erre nézve bemutat egy 1756 március 5-én Szenicen kelt tanuvallatást, mely szerint a Dad községben lakó Mohos Pálnak az atyja néhai Mohos György, aki Kopcsányban lakott, a többiekre vonatkozólag is a fenti értelemben vallottak a tanuk. I. 491. VII. 32. és VII. 257.

Molnár. Molnár András, fiai András és Ignác, testvére György, Ohajon Barsmegyében, és ennek fiai István és Mihály, őseik, nevezetesen atyjuk Mihály és a nemesség használatában lévén hivatkoznak a régi közgyűlési jegyzőkönyvekre és nemesi összeírásokra, valamint bővebb igazolásul bemutatnak egy 1700. évi atyja és annak Katalin nővére közt létrejött osztálylevelet a kismányai és malomszeghi birtokról, valamint egy tanuvallatást, mely

atyja és az ő nemességét igazolja. Atyja Mihály előfordul az 1677. és 1690. évi nemesi összeírásban. Nemesi jogainak használatában meghagyták. V. 135.

Molnár. Molnár Miklós özvegye Steiner Rozália Ürményben, Miklós néhai Jánosnak a fia volt, és fiai József és Péter, kétségtelen nemesek. V. 159.

Molnár. Molnár Mihály, Istvánnak a fia Csehben, fiai István és Mihály, nem különben Sándor fia, István, és testvére Pál. — Szöke András 71 éves Csehben és Pinka János 26 éves tanuk eskü alatt vallották, hogy említett Molnár István, Mihálynak az atyja, testvére volt Pálnak, kik mind a ketten előfordulnak a nemesi összeírásokban. Kétségtelen nemesek. V. 170.

Moravcsik. Moravcsik József Vágújhelyen, fiai János és József, féltestvérei István és Miklós, ennek fiai pedig József, András, János és István, a meglevő armális mellett hivatkoznak a 60 éven felüli nemesi összeírásokra, amelyekben ősük, Moravcsik György befoglaltatik, hogy pedig ők Ádámnak a fiai, aki György fia, ezt anyakönyvi kivonattal igazolták. A nemeslevelet II. Ferdinándtól Moravcsik János, neje Pilchtovics Anna, és gyermekeik György, János és Anna Bécsben 1635 október 15-én nyerték, melyet 1637-ben Nyitra vármegyében hirdettek ki. A keresztlevél szerint Moravcsik József Vágújhelyen 1724 január 23-án született Moravcsik Ádám és Kubinszky Zsuzsanna szülöktől. A család címeré: Kék színű pajzs, alján tágas zöld mező, afölött kiterjesztett szárnyú griff látható, szétterpesztett hátsó lábon állva, mellső lábait előre kinyújtva, bal lábbal a pajzs oldalára támaszkodva, jobbajával kivont kardot villogtatva, nyílt sisak feletti koronából növény másikk griff mint a pajzsalak, jobbában három buzakalászt, baljában érett szőlőfürtöt tart, kiöltött piros nyelvvel, fél alakban tűnik elő. Takarók: piros-fehér, sárga-kék. I. 310. és III. 181.

Móricz. Moritz János, Mihálynak a fia Tornócon, testvérei Mihály, István és György bemutatták III. Ferdinand király által Bécsben 1639 február 9-én Moritz István és általa Erdős Pál anyai testvére részére adományozott és 1639 június 30-án Kis Tapolcsányban, Bars

megyében kihirdetett armálist. Hogy az esedező Mihálynak a fia, az köztudomásu dolog. A további leszármazás igazolására halasztást kér. Megadatot. Azután megjelenvén a nemesi deputatio előtt bemutatott egy recognitiót Moritz Istvántól, aki Pozsony megyében lakik, aki elismeri, hogy az esedezőnek az atyja, Mihály az ő testvére volt. A tiszti ügyész ellenveti, hogy a vármegye területén kívül lakó Moritz Istvánnak a nemessége itt ismeretlen, ennél fogva ez a bizonyítás nem elégséges, bővebb igazolásra utasították. A család cimere: Piros színű pajzs, alján zöld mező, azon egy kék ruhás, sárga csizmás, magyar kucsmás vitéz áll, jobbjában kivont karddal, baljában pedig levágott turbános török fejet tart, nyílt sisak feletti koronából nővő pajzsalak, takarók: piros-fehér, és másik oldalon kék. II. 101. V. 35. és Docum. paria A. 755.

Moro. Moro György Zsemberen, Hont megyében, és testvére István, nemességüket igazolandók a vármegyei nemesi küldöttség előtt megjelenvén kijelentik, hogy ők Mihálynak a fiai, aki néhai Mártonnak a fia, amit egy 1756 február 26-án Szenicen kelt tanuvalatással igazolnak, amikor nemes Moró István 59 éves brockói (Nyitra m.) lakos, Moró György 60 éves és Moró Márton 50 éves brockói lakosok, mint tanuk igazolták, hogy jól ismerték Moró Mihályt, az esedezők atyját, valamint nagyatyját Mártont is és hogy ezek az ő nemzetségükből (de prosapia) valók, akik régebben Kopcsánban laktak. Néhai Mártonnak három fia volt: Mihály, Márton és István, ezekből Mihály katonának ment, és azután Hont megyében megnősülvén Zsemberen telepedett le, Moró Mihálynak és Oberagner Annának a két fia, István 1716 november 14-én és György 1727 április 7-én Zsemberen születtek, amint ez a bemutatott anyakönyvi kivonatuk igazolja. Nemességük igazolása körül semmi nehézség nincsen. I. 485. II. 628. és VII. 14.

Mooro. Mooró György és féltestvére István, néhai Mooró Györgynek a fiai, Egbellen, és az említett Györgynek a fiai, Gáspár és Ignác és Gáspártól való unokái, János, Mihály és István kiskorúak, nem különben János és Péter, néhai Györgynek a fiai, de Ferenc is, Istvánnak a fia, aki Mooró Jánosnak a fia, és fiai

István és József, és úgy Pál és ennek fiai József és István, nemkülönb János, Ferenc és Mihály, másik Jánosnak a fiai, és említett Mihálynak a fiai János, Márton és Pál, végül András és József, Mártonnak a fiai, aki néhai Györgytől származott, valamint János, Mihály, Pál és István, másik Istvánnak a fiai, a nemesség folytonos használatában és őseik, a legrégebb nemesi összeírásban előfordulván ők maguk is kétségtelen nemesek. VII. 8.

Morócz. Morócz Mihály Negyedon, Balázsnak a fia és említett Mihálynak a fiai: Balázs, János, Péter, Antal, László és Mihály, és említett Mihálynak, Pétertől való unokatestvére Mihály, valamint Anbrusnak említett Balázs testvérenek fiától, Mártontól származott András és György, és Ferenc fia, Márton, kétségtelen nemesek. V. 170.

Morvay. Morvay András Kakasfalván, József és György Sissón, mint jövevények bemutatatták Trencsén vármegyének 1754 nov. 29-én kelt testimonialisát. Andrásnak fiai József, György, Mátvás, Ádám, János és Antal. A tiszti ügyész kifogásolja, hogy a nemesség igazolása egy tanura való hivatkozással nem elégséges. Miután azonban a hivatkozott tanu Morvay Antal táblabíró, a család feje, egyszerű tanunak nem tekinthető, ennél fogva a család nemesi jogainak gyakorlásában meghagyatott. Néhai Morvay Jánosnak három fia volt, Mihály, János és István, Mihálynak a fia András, ennek fia János, aki a Kakasfalván lakó Andrásnak az atyja; Jánosnak a fia Miklós, ennek fiai Ádám és György az esedező, Ádámnak a fia József esedező Sissón, Istvánnak a fia János, és ezen Jánosnak a fia az említett Antal, aki a család ősi birtokán Drskócon lakik, aki az esedezőket vérbeli atyjafiának ismerte el. II. 333. és IV. 62.

Morvay. Morvay István Mocsidlánban, és fia Pál bemutatta Lipót király által Ebersdorffban 1696 október 1-én Morvay János és fiai Mihály és György részére adományozott és ugyanazon évben Nyitra vármegyében kihirdetett eredeti függő peccsés armálist. Az esedező a nemesség társszerző Mihálynak a fia, ami bővebb igazolást nem igényel. A nemeslevél szerző Morvay Jánosnak a neje Butkovich Katalin volt. A család cimere: Kék színű pajzs, alján tágas zöld mező, azon kiterjesztett szárnyú,

félszékében ülő fehér pelikán három fiát eteti, nap és hold közt három ragyogó csillag látszik, a pajzs jobb oldala felé fordulva; nyílt sisak feletti koronából nőző piros ruhás, piros kucsmás magyar vitéz bal kezét csipőjére támasztja, jobbában kivont kardot villogtat. Takarók: sárga-kék fehér-piros. II. 588. VII. 34. és VII. 261.

Motesiczky alias Majthényi. Lásd Majthényi alias Motesiczky. I. 11. és V. 170.

Moskó. Moskó József Nemeskürthön, fia József, János, Mihály és Pál bemutatta II. Rudolf király által Pozsonyban 1582-ben Moskó Mátyás és testvérei György, Pál, Katalin és Anna valamint mostoha testvérei János, Pál és György részére adományozott és 1587-ben Trencsén vármegyében kihirdetett, szakadozott állapotban lévő eredeti armálist. Hogy az esedező József, Jánosnak a fia, az köztudomásu dolog, de igazolta ezt egyébként egy 1727. évi egyességgel (accorda), hogy ez a János Mátyástól származik, igazolta egy 1712. évi osztálylevéllel. Bővebb igazolásra utasított. V. 74.

Motko de Szentkereszt. Motko Antal Ürményben, és testvérei Ferenc, János, Mihály és József nevében is bemutatta I. Ferdinánd király által 1563 április 19-én Motko Mihály de Szentkereszt és testvérei György, Zsigmond és Pál, valamint Páltól, Mátyástól és Pétertől származott unokatestvérei Péter, Tamás, János és András részére adományozott, a régi nemességüket megerősítő armálist. A tiszti ügyész ellenveti, hogy a bemutatott armálisnak semmi értéke nincsen, mert nincs kihirdetve. V. 134.

Motúz. Motúz Antal, kiskoru, másik Antalnak a fia, Nyitraapáthin, ősidőktől a nemesség folytonos használatában lévén, és Nyitraapáthin lévő ősi birtokjoga alapján kétségtelen nemes. II. 351. és IV. 3.

Mráz. Mráz Imre és fia László, nemkülönb József és Mihály, Áronnak a fiai, aki néhai Mihály fia Csáriban, továbbá Mátyás, aki a Vetéssi ezredben katonáskodik, Istvánnak, említett Áron testvérének, a fia, valamint János, Márton és András, Györgynek említett id. Mihály testvérének, a fia, és unokája István

kiskoru, másik Istvánnak a fia, és András fiai János és József kiskorúak, nemkülönb György, Jánosnak a fia, és Sándor, Antal, László és János kiskorúak, Andrásnak, említett György testvérének a fiai, végül András és György, néhai id. János testvérnek a fiai a nemesség folytonos használatában lévén és a régebbi nemesi összeírások alapján kétségtelen nemesek. II. 630. és VIII. 9.

Mudich. Mudich László, és kiskoru testvére József Szotinafalván bemutatta Ligutics Pál zágrábi szolgabírónak Kurilovec községben 1696 július 14-én kelt testimonialisát, melyet néhai Mudics György, az esedező nagyatyja részére adott ki, igazolván benne, hogy néhai Mudics György, aki egyébként gombkötő volt (artis nodificiariae magister) néhai Mudics Péternek a fia, aki régebben Nagy Mlaka községben, a turopolyai mezőn, Zágráb megyében lakott és kétségtelen magyar nemes volt. A leszármazásra vonatkozólag állítja, hogy ő Györgynek a fia, aki viszont az említett id. Györgynek a fia. A tiszti ügyész nem tartja elégséges bizonyítéknak az említett testimonialisát, mert csak egy szolgabíró állította ki, nem pedig Zágráb vármegye. Az esedezők állítják, hogy a nemesi bizonyítvány szerint úgy dédapjuk Péter, valamint a Horvátországból Magyarországra átszármazott nagyapjuk, György a nemesség kétségtelen használatában voltak, következésképpen atyjuk György, de ők maguk is 60 éven felül a nemesi jogok gyakorlatában voltak és vannak. Nyitra vármegye is kétségtelen nemesei közé sorozta őket. I. 476. VII. 28. és VII. 281.

Muray. Id. Muray István, és fiai István és Imre, nemkülönb más íj. István, Mihály, Ferenc, József, és Mihály fia, másik Ferenc, Galgócon hivatkoznak az emberi emlékezetet felülhaladó legrégebbi nemesi összeírásokra, melyekben őseik: György, Gergely és Mihály benfoglaltatnak. Kétségtelen nemesek. III. 25. és II. 452.

Romhányi János.

(Folyt. köv.)

A Felsőgéczi, Garamszegi és Farkasfalvi Géczy család.

Ösrégi, nógrádmegyei törzsökös család, melyet családtörténeti kézikönyveink kimerítően ismertetnek.¹ A családi hagyomány szerint őse Geech vezér, a honfoglaló 108 törzs nemzetség vezér egyike.

A Geech név személynevet jelent.²

Nagy Iván elfogadva Katona és Horváth István történetirók állításait, a Géczy nemzetséget létezőnek tekinti. Ezt Karácsonyi János kétségbevonja, mert a Horváth István hivatkozta oklevél nem Géczy nemzetséget, hanem csupán Géczy falut említi.³

Nógrádmegyében több Géczy nevű helység és pusztá van (Alsó, Felső, Kis, Középső, Nagy-Géczy, Hontban Terbe Géczy). A Géczy család ősei ezekben bírnak.

Géczy Tamás (1392) Csongrádmegyében birtokot és pallosjogot nyer Mária királynétól. Geech comes fia, Spáczai Vid, a Károlyi család tisztje.

Géczy István zólyomi főispán; fia, Péter, pedig Nógrádvármegye alispánja (1395). Egy évszázaddal utóbb él Géczy János literatus, aki a budai káptalan előtt Karancsághi Ságghy János képében ügyvédként szerepel. Egy Géczy Ilona pedig Szent-Ivány Gáspár (1509—1526) felesége.

A család történetét már a XVI. sz. második fele óta napjainkig nyomon követhetjük. Tagjai közhivatalokban szerepelnek előkelő tisztségekben és jeles katonák. Nógrádmegyei birtokait házasságok révén gyarapítja más vármegyékben is a család.

Az első ismertős: Géczy András, király egy leány és egy fiú gyermekéről tudunk. Nagy vagyonu ember, birtokai több megyében oszlanak meg: Szenthe, Kis Szálásith, Dolány,

A család történetére vonatkozó okmányok dr. Géczy Dezső (Bágyon), Géczy István színműíró tulajdonában, továbbá Nógrád, Pest, Hont, Zólyom, Nyitra, Zemplén, Borsod, Gömör, Bács, Bihar megyék levéltárában vannak.

¹ Nagy Iván. Magyarország családai IV. 343—350. Pótkötet. 248—251 l. — Kempelen Béla. Magyar nemes családok. IV. 278—281.

² Történelmi Tár. 1911 évf. 296 l.

³ Karácsonyi: A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. II. 7. lap. 2. jegyzet.

Sára, Szentkató földvár, Kishont (Barsm.), Iklad (Pestm.) Ezen birtokok hasznélvezetét biztosítja halála esetére felesége Zlatháry Anna számára. A leány Kisfaludi Liphay György, Léva vára provisorának a felesége lett, öccse, András, Nógrád megye szolgabírája és követe († 1618), ki nejével Poltári Soós Fruzsinnával (Poltári Soós János és Micsinszky Fruzsina leánya) megkapja a zólyommegyei, garamszegi jószágot és ettől kezdve Garamszeghinek írja magát a Géczy család. G. András felesége tetemes vagyonnal növeli a család birtokait, melyen gyermekei 1618-ban osztoznak, apjuk halála után. A következő évben ismét osztályra lépnek a gyermekek anyjukkal.

Géczy Andrásnak három fiú és két leány gyermeke született Soós Fruzsinnától: Gáspár, Gábor, Pál, Julia és Ilona, Thassy Jánosné.

I. Gáspár ága. (I. tábla.)

(Farkasfalvi ág.)

Gáspár, András elsőszülött fia, ki a farkasfalvi birtokot megszerzi Vendéghe és Zaturcsai Zathureczky Dórától, két fiú- és három leányutódot hagyott maga után.

1. Zsigmondnak (1670.) két felesége volt: Bácsmegey Zsuzsa, a második Zolnay Éva.

Első nejétől született

A) Miklós, ki Zólyom megye alispánja lett 1711. nov. 12. Felesége: 1. Turócdívéki és Nagypalugyai Platthy Mária, 2. Zolnay Mária.

B) Éva, Vitéz Lászlóné.

C) Klára, Darvas Ferencné.

Második nejétől születtek:

D) Zsuzsanna.

F) Anna.

2. Imre katona lett.

3. Éva, Dubravica Dubraviczky Gáborné.

4. Zsuzsanna, Rákóczy Jánosné.

5. Mária, Sztregovai és Egerfarmosi Kandó Jánosné.

Miklósnak (A) három fia (András, László, Miklós) és három leánya (Julia, Alsópetőfalvi Pettkó Andrásné, Fruzsina, Nemeskürti Bakó Ferencné, Borbála, Turány Györgyné) ágán terjed tovább a család. És pedig:

a) *András vonala.*
(*Nagyszaltnai ág.*)

I. András, Zólyom megye főbiztosa. Felesége: Bezzegh Éva.

Gyermekeik:

1. Zsigmond, Zólyom megye főbiztosa, kinek Tapolcsányi Magdolnától

A) Magdolna,

B) Anna, Balogi Balogh Jánosné,

C) Erzsébet, Kaszap Jánosné (Pásztó), gyermekei születtek.

b) *László vonala.*
(*Bágyoni ág.*)

Géczy László és Páldy Erzsébet fia:

I. István, felesége Vörös Zsuzsanna (Alsó-told) (1749—1791.) elzalogosítja a farkasfalvi birtokot Pettkó Andrásnak. Fiai

1. István (1777—1812.) Felesége: Vilkei és Versegi Nagy Anna (esk. 1800.) Ennek gyermekei:

A) Dénes (1805—1877.) az Andrássy uradalom jogtanácsosa és Nógrádmegye táblabírája. Első neje Jungenfelsi Jungh Franciska (1809—1846.), kitől öt-, második neje Garamszegi Géczy Terézia (1822—1913, Bágyon), kitől kilenc gyermeke született.

a) Leó († 1839.)

b) Ádám († 1846.)

c) Viktória († 1846.)

d) Ottilia (* 1842.) Berczeli Berczelly Ödönné.

e) Gyula (1845.), felesége Háromszéki és Hilibi Gál Eszter. Gyermekeik:

1) Gyula (* 1870., felesége Osváth Mária. Esk. 1896. Gyermekeik: Lajos (* 1897.), Ilona (* 1899.), Margit (* 1901.), Dezső (* 1903.)

2) Barnabás (* 1871.), felesége Hegedüs Miszlai Karolin. Esk. 1896. Gyermekeik: Mária (* 1896.), Ödön (* 1897.), Etel (* 1900.), Ida (* 1902.)

3) Dénes (1885—1901.)

4) Miklós (* 1878.), felesége Westermayer Gizella. Gyermekeik: Miklós, Zoltán, Gizella.

5) László (* 1882.), felesége Molnár Julia, esk. 1896. Gyermekek: László (* 1907.)

6) Jolán (* 1886.)

f) Géza († 1850.)

g) Lujza (* 1849.)

h) Jenő († 1858.)

i) Tivadar (1852—1908.) szolgabíró, utóbb pénzügyminiszteriumi tiszviselő. Felesége: Magyargyerőmonostori Kemény Erzsébet (K. Károly 1848/49. honvédszázados, váci ügyvéd és Fehér Ida leánya). Gyermekeik:

1) Aladár (* 1881. † 1881. Jobbágyi).

2) Endre Jenő (* 1888. V. I. Karancsságh) jogszigorló.

k) Dénes Dezső dr. (* 1855.) kincstári jogügyi főtanácsos, c. miniszteri tanácsos, földbirtokos (Bágyon).

l) Gizella (* 1857.), Thurner Jánosné, utóbb Lánchy Béláné (esk. 1898.)

m) Flórián (* 1860.)

n) Szidónia (* 1862.) Férje: Fischer Bertalan, utóbb Sepsiszentgyörgyi Daczó Ferenc (esk. 1914.)

o) Károly (* 1863.) Felesége: Lovas Anna.

Nógrádkövesdi ág.

Géczy István és Vörös Zsuzsa második fia: József (* 1849) táblabíró, Bágyon. (I. V. tábla.) Felesége: Szilassy Terézia († 1839). Gyermekeik:

A) Terézia (1820—1913) Garamszegi Géczy Dénesné esk. 1847., Bágyon.

B) Krisztina (1824—1883). Első férje Kis-tomcsányi Tomcsányi Antal, második: Káli Radich Ferenc.

C) Kálmán (1829—1908). Felesége Kis-tomcsányi Tomcsányi Teréz esk. 1850. Gyermekeik:

a) Lajos (* 1852.) Felesége Thytik Katalin (* 1859.) Gyermekeik: Teréz (* 1894.) Borbála (* 1897.)

b) Sándor.

c) Berta (* 1857.) Rhinhaisz Jánosné esk. 1886.

d) Antal (* 1863), felesége Szeőke Mária (* 1876) esk. 1891. Gyermekeik: Sándor (* 1892), Mária (* 1896), József (* 1902), János (1907), Antal (* 1910).

D) Sándor (* 1832).

E) Péter (1833—1903). Feleségei 1. Pichler Erzsébet. 2. Zámpory Adél.

3. Erzsébet (1782—1875), Fügedtarcsai Majzik Jánosné (1776—1832) esk. 1806. Csány, Hevesm.

4. Teréz, férje Pruzinai Pruzsinszky József főszolgabíró.

5. Zsuzsánna, Fügedtarcsai Majzik András (1762—1844) felesége.

c) *Miklós vonala.*

III. Miklós, felesége Sövényházy Katalin gyermekei:

1. Farkas, felesége Magyar Borbála. Fiuk:

A) István. Ennek:

a) Bernát, felesége Fazekas Erzsébet.

Leányuk:

2. Viktória († 1911) Institorisz-Mossótyz Antalné. Esk. 1852.

b) Erzsébet.

c) Mihály, felesége Felsővárkonyi Várkonyi Amália. Leányuk:

d) Erzsébet (1811—1890) Biró Bernátné, utóbb Fazekas Józsefné.

2. Miklós (* 1802) felesége: Bocsári Moesáry Klára (* 1829).

3. Katalin, Disznósi és Horváthi Horváthy Józsefné.

4. Anna Mária, Szlavnicai Sándor Lászlóné.

5. Zsuzsanna, Nemeskürthi Bakó Ferencné.

6. Johanna, Pethes Andrásné.

II. Gábor ága. (II. és III. tábla).

(Garamszeghi ág.)

Gábor, Andrásnak második fia, anyai ágon való nagyapjától, Soós Istvántól, ennek halála után pedig özvegyétől, Nebojszai és Galantai Balogh Annától tetemes birtokokat örököl, melybe 1649. és 1662. években királyi beleegyezéssel iktatják be. A Soós és Géczy rokonság perrel támadta meg ez örökösödést, melynek egyezség vetett véget, ennek értelmében a garamszeghi jószág végleg a Géczyek kezére kerül.

Gábornak három fia és egy leánya maradt.

1. István, kinek Nádasdi Baán Évától (Baán Sándor és Hathalmi Éva leánya) László, Gábor, Sándor fiai és Anna (Wattay Istvánné utóbb Róth Ádámné) Klára (Korossy Gáborné, leányai születtek.

A) László, († 1735.) felesége Nagyrákói

és Kelemenfalvi Rakovszky Julia, gyermekeik: Imre, István, Gábor, Klára (Mosticzky Györgyné) és Anna (Magócsy Mihályné). Ezek közül csak

a) Istvánnak maradtak utódai, kinek Goszthonyi Juliától: Elek, György (résztvevett a Martinovics összeesküvésben), Johanna (Prónay Mihályné) és István gyermekei születtek. Az utóbb említett

1) István (1775—1842) Zólyom megye főispáni tisztét viselte. Felesége Ócsai Balogh Karolin. Gyermekei: Péter, György, Janka (Sembery Imréné). Közülük csak Péternek maradtak utódai, ki Hont megye főispánja lett. Három felesége volt: Báró Hadady Weszelényi Polixena, báró Bielke N. és Bernáthfalvi Földváry Laura. Három leány gyermeke: Sarolta Báró Marschall Gyulához, Gizella Dobsa Lajos színműíró és képviselőhöz, Laura Zerdahelyi Ferenchez mentek nőül.

B) Gábor Thököly kuruc ezredes, kit 1713. lefejeztek. Felesége Baranyay Julia volt († 1735). Egyetlen leánya, Julia, Szendrői Török Imre (1751), Hont megye alispánja felesége lett.

C) Sándor (felesége I. Sembery Mária, 2. Paczolay Ilona) második nejétől János, László és Pál fiai és négy leánya származik.

a) Jánosnak első feleségétől: István, Janka (Balás Istvánné) második nejétől Gátzy Mária-tól József (1788—1817.) gyermekei születtek.

1) Istvánnak felesége Lángh Anna, gyermekeik: István és Elek.

2) Józsefnek Rusznyák Mária-tól József fia született (1815—1871).

1.) József, felesége Cingalik Teréz, gyermekeik: Jozefa (1839. † 1887.) Maurszky Endre p. ü. igazgató, kir. tanácsos neje. Lajos (* 1843) a nagyváradi püspöki uradalom nyug. jószág-kormányzója, felesége Tannenberg Izabella; gyermekeik: Irén (* 1880.) dr. Habókay Béláné és Imre (* 1882) miniszteri fogalmazó, a bölcséleti és államtudományok doktora, okleveles gazda. Felesége Hány Klára. (Gyermekeik: Gábor * 1909, Marianne * 1914.)

b) Lászlónak két felesége volt (1. Liphay Éva 2. Lukovich Anna). Elsőtől Julia (Nagy Istvánné), Mihály, Gábor (szerzetes), József, másodiktól László és István gyermekei születtek. E két utóbbi korán elhalt.

1.) Ferenc (neje Czece Anna) fia Ignác katona lett.

ii.) Pál, felesége Kováts Katalin házasságából hét gyermek származott: Sándor, Károly, Pál, Karolina, Regina, Anna, Erzsébet. Ezek közül

A. Pál, felesége Dékány Katalin, leányuk Viktória, fiuk

(*Bácsmegyei ág.*)

1. Sándor († 1865.) Dsida Borbálától (esk. 1824.) nyolc gyermeke születik, kik közül a ma is virágzó bácsmegyei ágat Sándor, Lipót és János viszik tovább (I. III. tábla).

A. Sándor (1830–1898.) felesége Alsó-lehotai Skultéty Ágnes. Fia: Kálmán (* 1861.) honvédhuszárezredes (felesége Koltai Vidos Klára esk. 1895). Ennek gyermekei: Julianna (*1897. I. 1.) Miklós (* 1897. XI. 27.) honvédhuszár főhadnagy, László (* 1899.), Béla (* 1902.), Livia (* 1904.) Eleonora (* 1906.)

B. Lipót, felesége Rhóm Borbála, kitől a) Ádám fia (* 1865.) származik. Felesége Hemm Katalin (esk. 1890.)

C. János, felesége Rhóm Borbála. Lipót (B) özvegye. gyermekeik:

a) János (* 1872.), felesége Csiszler Regina. Gyermekeik:

János (* 1895.), Őrszállás, Katalin (* 1899.), Károly (* 1907–1908.)

b) Sándor (* 1874.) felesége Szhettele Éva. Gyermekeik: Ernesztin, Mária, Éva

c) Károly, felesége Brandt Anna, Gábor. Gyermekeik: Mihály, Anna, István.

d) József (* 1880.) 1. Felesége: Kiss Etel, 2. Keszler Mária. Gyermekeik: Imre (* 1908.), Klára (* 1910.)

e) Lipót (* 1884.) Felesége: Stercz Mária. Fia: János (* 1908.)

2. Gábornak, az ág ősének második fia, Nógrádmegye szolgabírája volt; hat gyermeke közül csak Ferenc († 1713.) alapított családot.

A) Ferencnek Szunyogh Zsuzsától Pál fia és négy leánygyermeke született

a) Pálnak Korossy Zsófiától Zsófia leánya maradt, kivel a család ez ága kihalt.

3. A családnak történelmi nevezetességű tagja, Gábor harmadik fia, Zsigmond muskétás ezredes Thököly seregében. I. Lipót hűtlenség miatt birtokait elkobozza (nótázza). Thökölynek Petneházy Dáviddal együtt leghivebb al-

vezére, ki 1716 előtt halt meg Lengyelországban önkéntes számkivetésben. Két gyermeke maradt Osgyáni Bakos Judittól.

A) Julia, Komonkai Korponay János császári kuruc kapitány tragikus sorsú felesége, a híres „lőcsei fehér asszony“, kinek életét a hóhér pallasa oltotta ki 1715 szept. 25. Győr város piacán.

B) Ádám, korán elhalt († 1719).

III. Pál ága.

(*Kövári ág.*)

András harmadik fia Pál, felesége Radványi Radvánszky Erzsébet után négy gyermek maradt: 1. Péter, a család ez ágának folytatója, 2. Tamás, 3. Ilona (Liptószentiváni Szent Ivány Gáspárné) és 4. Éva, kinek három férje volt: Nádkay László, Balogh András, végül Bobor Tamás.

1. Péter kétszer nősült. Első neje Siráki Siraky Mária, második Káli Sárközy Zsófia. Fia

A) Ádám (1697–1730) nejétől: Felső-kubini, Nagyolaszi és Demjénfalvi Kubinyi Borbálától: György, Klára és Pál gyermekei származnak.

a) György († 1747), kinek fia

i.) Imre, felesége Lukanényei Luka Apollónia. E házasságból három gyermek származott: Anna, Ádám és József, kik Hontmegyéből elköltöztek.

b) Klára: első férje Ebeczki Tihany István, második Lukovich Károly.

c) Pál. Felesége Trebosztói és Bisztricskai Révay Krisztina. Gyermekek: Sándor, felesége Deáky N. Gyermekei:

i.) József

ii.) Lajos (1805–1834). Neje Ináncsi Ebeczky Johanna. Gyermekeik:

i.) Ludovika Lujza

ii.) Lajos, felesége Pruszpohorinszki Zubovich Katalin (Kóvár). Ezek gyermekei:

a. István (1832–1897) m. kir. rendőrtanácsos és földbirtokos. Első felesége: Soltész-Nagy Judit, (1834–1869) második Kaiser Mária. Gyermekeik első nejétől:

A. Béla (* 1855). Felesége Kibédi Madaras Veron (Magyarherepe). Gyermekeik: Margit (* 1883), Béla (* 1885), Erzsébet (* 1887.), Lajos (* 1891.), Julia (* 1894.)

b.) István (* 1857 Felsőábrány) színműíró, az Országos Színész Egyesület titkára. Első neje: Farkas Mária (1856—1908), második Szentessy Julia (* 1884, esküvő 1910).

c.) Andor (1860—1891)

d.) László (1864—1898)

e.) Pál adoptáltatott.

István (a) második feleségétől:

f.) Margit, Hauke Dezsóné.

h.) Klotild, Benedekfalvi Detrich Zsigmondné

i.) Jolán, Sebe Istvánné.

*

Az előadottakban ismertettük a Felsőgéczi és Garamszeghi Géczy család leszármazásának rendjét. Nagy Iván műve IV. kötetében a család kimerítő történetét közölve a nemzedékrendet tévesen állította össze. Ezt műve pótkötetében helyesbítette. Az újabb elágazások a Kempelen-féle kézikönyvben találhatóak. Ezeket is kiegészítettük, helyesbítettük és itt teljes egészében adjuk a család elágazásait.

A Felsőgéczi és Garamszeghi Géczy család cimerei közül három változatot ismerünk.

I. A pajzs kék mezejében hármaz zöld halom emelkedik, melyen hátulsó lábán ágaskodó arany oroszlán látható, jobbjában kivont kardot markol, balját ragadozásra nyújtja előre és alakjával a pajzs jobb oldala felé fordul. Sisakdisz: Koronán könyöklő kivont kardot tartó, páncélos vitézi kar.

Takarók: kék-arany, piros-ezüst.

II. A pajzs kék mezejében arany korona, fölötte függő aranyzinóron nyilvesszők és vadász-kürt látható. Sisakdisz: koronából nőző arany oroszlán, jobbjában kivont kardot villogtat.

Takarók: kék-arany, piros-ezüst.

III. Csak a sisakdiszben tér el az I. alattitól.

Ez koronából nőző arany oroszlán, mely jobbjában török kardot tart, szóval a cimerek alakisméltése.

*

A következőkben adjuk a Nógrádmegyéből, Nógrádmegyer községből származó Géczi Gétzy család ismertetését. (VI. tábla) Ez a család a Garamszeghi Géczyektől külön áll és köztük vérségi kapcsolat nincs.

A család armális levelét I. Lipót adományozta Gétzy Mátyásnak¹⁾ 1690. augusztus 20-án. Leszármazása Bertalan és Lászlótól vezethető le.

A család cimere: a pajzs kék mezejében halványzöld kettős halmon vágató fehér ló, rajta vörös mentébe, kék nadrágba, sárga csizmába öltözött magyar vitéz ül, bal kezében kantárt markolva, jobbjában vörös zászlót tartva. A zászlón babérszörűvel övezett kétfejű sas látható. Sisakdisz: koronán nyújtó vörös ujjasba öltözött, aranyszegélyes vörös zászlót tartó vitézi kar. A zászlón, mint a pajzsalakon is, babérszörűvel övezett kétfejű sas látható. Cimer-takarók: jobb oldalon: veres-ezüst, balról: kék-arany.

A Géczy családbeliek elnevezése gyakran cseréltetik fel a Ghyczyekkel és megfordítva. Kempelen idézett munkájában²⁾ is említést tesz a komárommegyei Géczyekről, akikről e folyóirat is kimutatta, hogy ezek tulajdonképpen a Giczi, Assa- és Ablánczkürti Ghyczyek közé tartoznak.³⁾

¹⁾ Gétzy János (Péterkut, Hevesmegye) tulajdonában.

²⁾ Kempelen: Magyar nemes családok. IV. 281.

³⁾ Levéltárosok Lapja 1915. évf. 22. l.

Géczy Endre Jenő.

I tábla Felmenői, nagyszülei és hányoni ágak.

Felsőegreczi Géczy András 1566.
Zilahary Anna (Felsőgéc)

Katalin Kisfaludi Lipthay György Leva vára provisorosa	András Nógrádmegye főbírája és követe † 1618. Polhari Sósó Fruzsina
Gáspár Vendégfi Zoltáros Zathureczky Dóra (ozv. 1632)	Gábor Herovics-Horváth Éva Katalin (ki a II. táblán)
Zsigmond 1674 1. Báchmegyei Zsuzsa katonai 2. Zoltay Éva	Zsuzsanna 1630. Rákóczy János Kandó János
1. I. Miklós 1711. Zólyommegye alispánja 1. Turócszék és Nagypalozay Platthy Mária 2. Zoltay Mária	2. Zsuzsanna Anna

1. András Zólyommegye főbírója Bezzegh Éva (Magyarfalva)	Fruzsina Nemeskürti Bakó Ferenc	2. László 1755. Pályi Erzsébet	Miklós Sovenyházy Katalin	Borbála Turány György
--	---------------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------	--------------------------

Zsigmond 1802. Zólyommegye főbírója Tapolcsányi Magdolna	Károly (Nógrádból elköltözik)	Zsuzsanna Bogdány János	István 1749 1791. Vörös Zsuzsanna † 1809.	Miklós Katalin Anna Mária Zsuzsanna Stávncai Sándor László Bako Ferenc Johanna Pettes Andrács
---	-------------------------------------	----------------------------	--	---

Magdolna †	Anna Balogh Balogh Kaszap János János	Erzsébet (Pászáló)	Farkas Magyar Borbála Bocsári Mocsáry Klára † 1822. István Bernáti Fazekas Erzsébet	Mihály Felsővárkonyi Varkonyi Amália Erzsébet 1811-1890. 1. Bíró Bernát 2. Fazekas József esk. 1852.
---------------	---	-----------------------	---	---

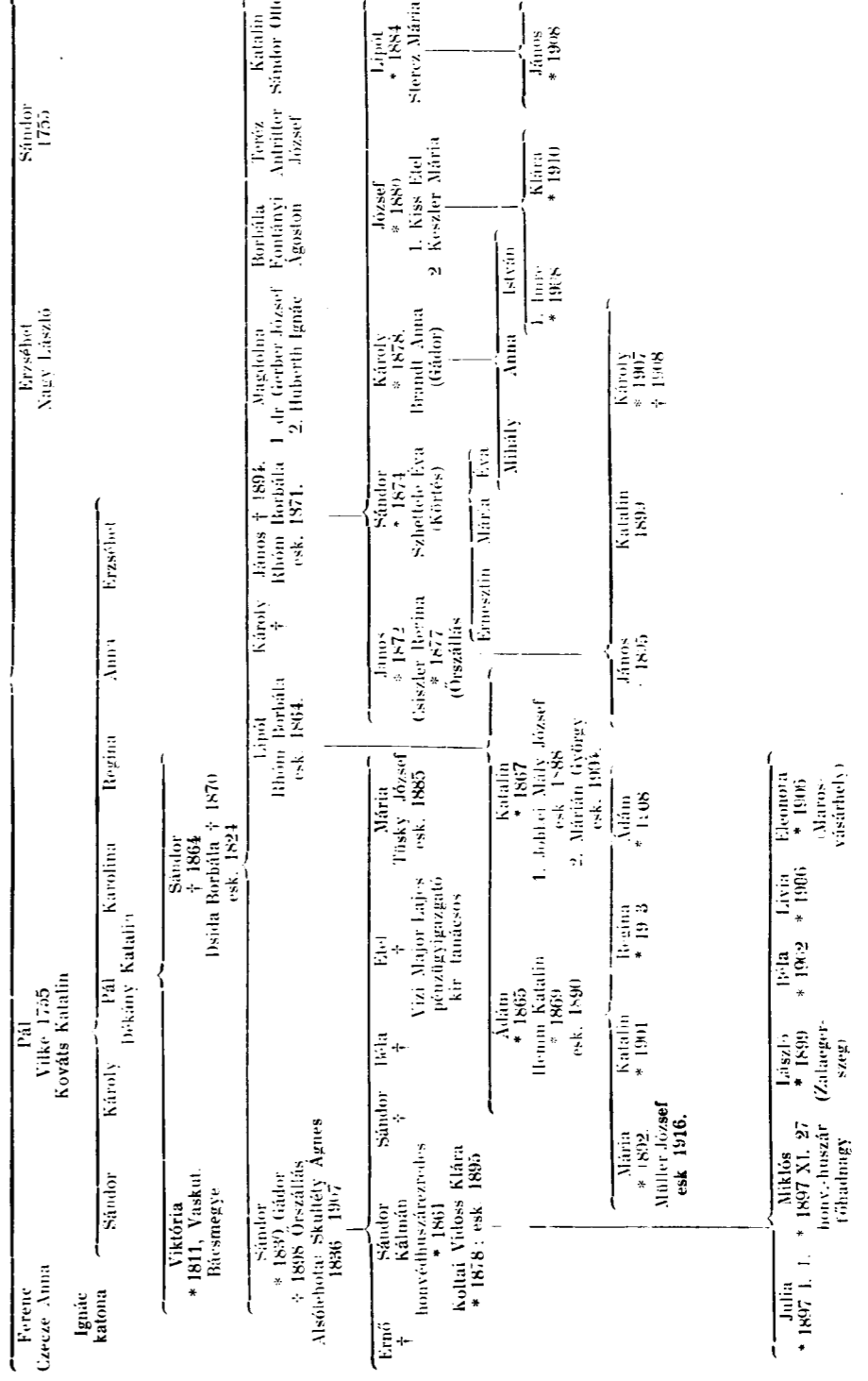
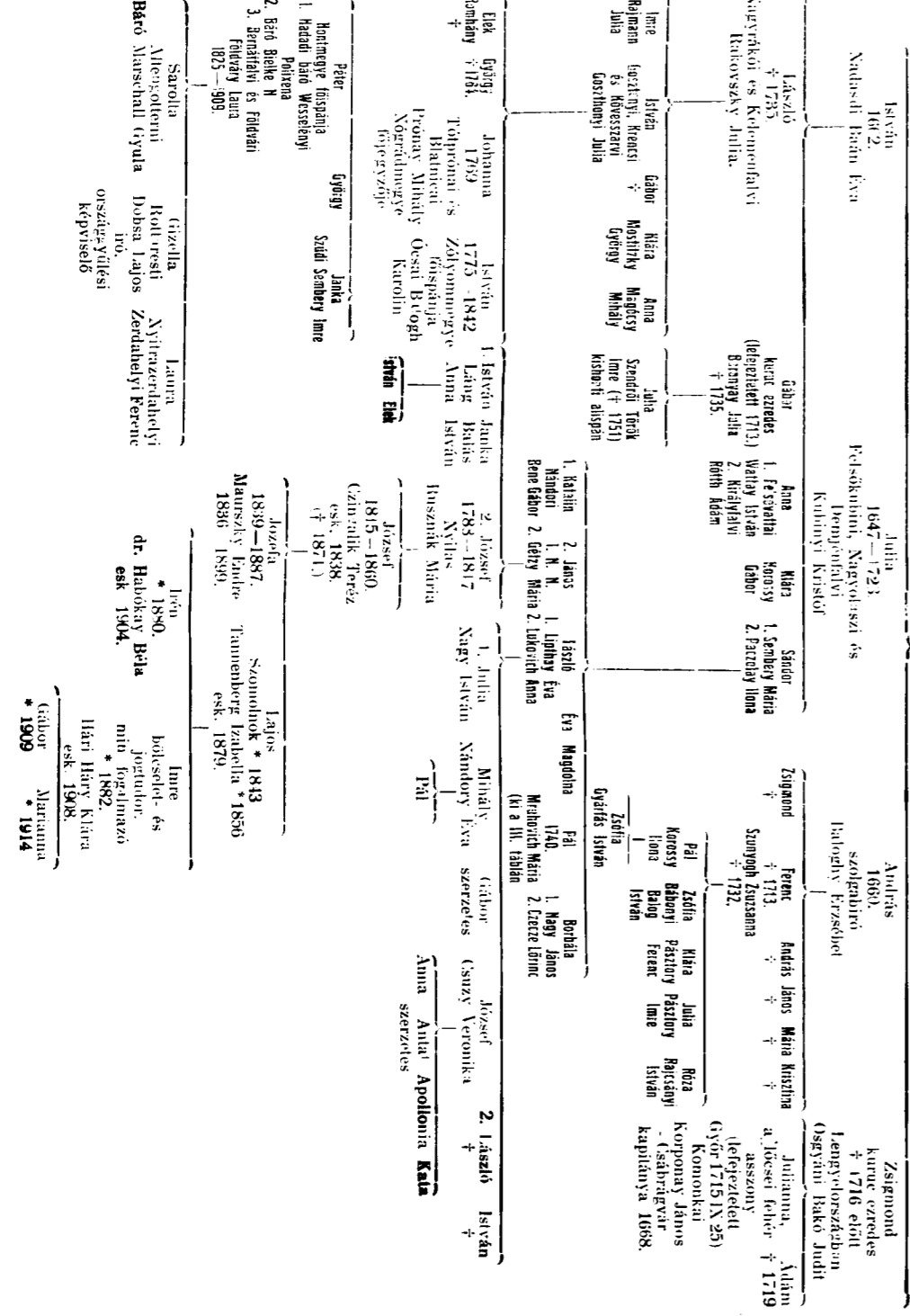
1) Leó † 1839.	Ádám † 1846.	Offília † 1847.	Gyula † 1845. Háromszéki és Kilibi Gál Ester	Luza † 1849. * 1858.	Jenő † 1858.	Tivadar 1852 1908. Magyarvitémszer Nemesy Erzsébet 1852. esk. 1880.) † 916. II. II. t. mn. tanácsos	Dénes Dezso * 1855. konst. igogyi főtanácsos	Gizella * 1857. 1. Thuner János 2. Lancy Béla esk. 1898.	Flórián * 1860.	Sudana † 1862.	Károly * 1863. Lena Anna
-------------------	-----------------	--------------------	---	-------------------------	-----------------	---	--	--	--------------------	-------------------	--------------------------------

Gyula * 1870. Osváth Mária esk. 1896.	Barnabás * 1871. Károly esk. 1896.	Dénes * 1875. Hegedus-Miszlay † 1911.	Miklós * 1878. Gizella esk. 1896.	József † 1849. Fügedtársai Majrik András Stóssy Terézia † 1889. (ki az V. táblán)	Terez Prucmani Prucmansky Jozsef fiszolgabíró 1762-1844.	Zsuzsanna Fügedtársai Majrik András 1762-1844.	Viktória † 1911. Jusztórisz Mossoczy Antal esk. 1852.	Éntre Jenő * 1888. V. I. Karanesszagh	Aladár * 1882. † 1852.
--	---	--	--	---	--	---	---	---	---------------------------

Lajos * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Ilona * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Manni * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Dezso * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Fidel * 1900. * 1902.	Ida * 1902.	László * 1907.
---	---	---	---	--------------------------	----------------	-------------------

Dénes
1805-1877. (Bágyon)
1) Jungentfelsi
Jungb. Franciska
1809 1846.
2) Garamszegehi Géczy Terézia
1822-1913. esk. 1847.)

Lajos * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Ilona * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Manni * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Dezso * 1893. * 1899. * 1906 * 1903.	Fidel * 1900. * 1902.	Ida * 1902.	László * 1907.
---	---	---	---	--------------------------	----------------	-------------------

IV. tábla. *Kovács di.*

Pál (I. tábla)
Radányi Radvanszky Erzsébet

- Peter Tamás Roma Éva
 1. Székli Sándor Mészáros Erzsébet Fűzősné
 2. Káli Sárkány Zsófia Szócskányi Gáspár
 3. Bober Tamás

Adám
 1697-1730
 Felsőkulcsmi Nagycsalászi és Demjenfalvi
 Kúrhelyi Borbála

Nóra
 1. Eberkezi Tibor István Treboszói és Heszteskai
 2. Lukovich Károly Kovács Krisztina

Imre
 1765
 Lukánonyi Sándor
 Lukács Apollónia Deák N.

Anna Ádám József
 József János
 1805-1834
 Hunyosi Eberkezy
 Johanna

István
 1832-1897
 m. kir. rendőrtanácsos és
 főhadbíró Zsennonád
 1. Soltesz-Nagy Juli
 2. Kaiser Mária

1. Béla * 1853. István
 * 1857. (Felsőházi)
 Kibédi Madaras Veron szünetre
 (Magyarudterep) 1. Parkas Mária (1856-1908)
 2. Szepessy Julia esk. 1910.

Margit * 1883. Béla Erzsébet János Julia
 * 1885. (Sáronbörke) * 1887. (Marosvásárhely) * 1891. * 1894.

V. tábla. *Nagyradkósvai di.*

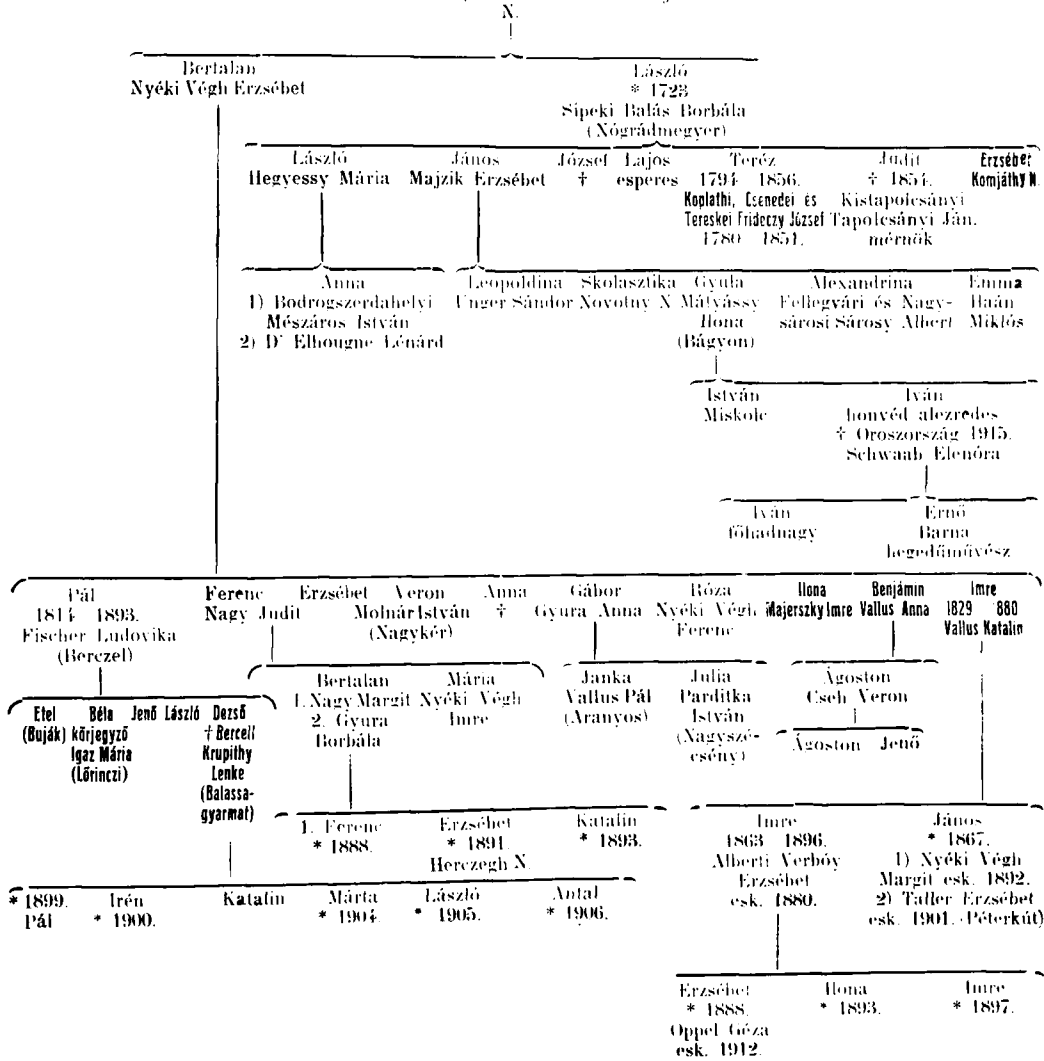
József (I. tábla),
 táblalőr
 * 1849.
 Szilassy Teréz
 * 1889.

Ferenz * 1829. Krisztina
 1913-1824-1888
 (Garamszőlő) 1. Kistomcsányi
 György Denes Tomcsányi Antal
 esk. 1847. 2. Káli
 Radach Ferenc

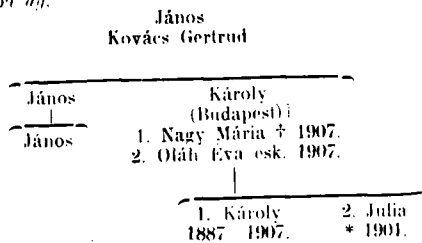
János * 1852. Sándor
 Tharik Katalin
 Klingszusz János
 esk. 1886.
 (Nagyradkósvai)

Teréz * 1894. Borbála
 Sándor Mária József János Antal
 * 1892 * 1896 * 1902 * 1907 * 1910.

A Gézy Gézy család nemzedékrendje.

VII. tábla. II. ág. Nógrádmegyéri ág.

Kaprinay István.

Kaprinay István, a tudós jezsuita, akinek a budapesti egyetemi könyvtár 160 kötetre terjedő oklevélmásolatát őrzi, az 1755—1764-ik évben a kassai egyetem tanára volt.

A katolikus restauráció századában a hitbuzgó városi tanácsesal szorosabb összekötetésbe jutott s ez két ízben is segítette őt munkái kiadásában.

Az első mű, melynek nyomtatására 40 rénes forintot utalt ki a tanács, egy Urnapján mondott egyházi beszéde volt.

Az 1755-ik év december hó 18-án kelt tanácsi végzés így szól:

1755. Die 18. Decembris. Pro impressione certae in festo Corporis Christi publice in foro dietae concionis admodum reverendo patri *Stephano Kaprinay* societatis Jesu resoluti sunt rhenenses floreni 40, quos domini bonorum inspectores eidem admanuare tenebuntur.

Az 1757-ik évben négy aranyat utalt ki hasonló célra:

1757. Die 28. Novembris. Commissum deinde est generoso domino Andreae Okruczky tribuno plebis, ut reverendo patri *Stephano Kaprinay* societatis Jesu sacerdoti pro certo opere imprimendo per eundem composito 4 aureos ordinareos extradet.

A levéltár okiratainak lemásolásába az 1700-ik évben nyert engedélyt, hogy a levéltár rendezője — Schwarzenbach Ferenc — ellenőrzése alatt végezze dolgát. A végzés ez:

1760. Die 18. Martii. Ad requisitoriam item admodum reverendi patris *Stephani Kaprinay* e societate Jesu instantiam sequens emanavit resolutio:

Ea, quae in *archivo* reperiuntur et civitati huic Cassoviensi nec de praesenti, nec de futuro praeiudicare posse, visa fuerint; dominus *archivi reductor* de reliquo universaliter auctorisatur, ut cum sua paternitate admodum reverendo communicare possit.

Egyházi működésében azonban buzgósága nem hagyott alább s emiatt a város plébánosával, Karlay Ferencel összeütközésbe kerül,

mint annak, Karlaynak a városhoz benyújtott memorialéjában is nyoma van. A memoriale erre vonatkozó része ez:

Anno 1757. occasione ultimae catechesis nec id mihi parochi indulgere volebant, ut in mea ecclesia parochiali parvulus curae meae pastoralis creditos examinare possim, ac quod prorsus indignum et scandalosum fuit, pater *Kaprinay* cum summo parochialis meae ecclesiae contemptu ne quidem zingaros ad ecclesiam inducere voluit, neque induxit etc.

Különösen a cigányok vallásbeli oktatása körüli érdemeiért a Bécsbe utazó Kaprinayt az 1764-ik évben három arannyal jutalmazták: 1764. Die 16. Martii. Dominis autem honorum inspectoribus commissum extitit, quatenus propter zelosam nationis antea zingarae in fide romano-catholico eruditionem admodum reverendo patri *Stephano Kaprinay* e societate Jesu religioso nunc Viennam fine promovendi negotii sui proficiscenti titulo itineralis adjutae resolutos ordinarios aureos numero 3 enumerare et ad erogatum suum inducere noverint.

Példájára Blahó Vince domonkosrendi szerzetes a kassai domonkosokra vonatkozó oklevelek és adatok felkutatására nyert engedélyt, aki is az 1394—1470. évekre terjedő jegyzőkönyvekben buvárkodott, amint a tanácsi végzésből kitűnik:

1765. Die 26-a Novembris. Multum venerando autem patri Vincentio Blaho ordinis minorum provinciae chronologo initia coenobii Cassoviensis a Perenyana olim gente exaedificati rescire cupientis et facultatem pro perlectione prothocholi ab anno 1394 usque ad annum 1470 inclusive sibi dari petentis, ad instar reverendi patris *Kaprinay* societatis Jesu religiosi admissum eidem est, ut praeattactum civitatis prothocolum ab anno 1394 usque 1470 in archyvo civitatis in praesentia unius iurati cancellistae pervolvere et relegere, ea vero, quae pro ipsius scopo deservibilia abservaverit, non nisi cum scitu perillustris domini ordinarii notarii sibi pariare possit.

Kemény Lajos.

Tisztelendő Pepikius Simon származási bizonyítványa.

Nyitra vármegye levéltárában a „*Religionaria*” című fasciculusban egy érdekes eredeti bizonyítványra akadtam, melyet *Hibbe* mezőváros (Liptómegye); tanácsa adott ki 1676 október 8-án, tisztelendő Pepikius Simon születéséről. Az érdekes okmány, — melyről sajnos — a város pecsétje levált, — szözszerinti szövege a következő:

Nos Iudex Jurati Totaque Communitas Oppidi Hibbe Universis et Singulis Ecclesiasticis et Saecularibus, Spectabilibus, Magnificis, Generosis, Egregiis et Nobilibus Dominis, Prudentibus et Circumspectis Viris Judicibus et Juratis Civibus, nec non aliis cujuscumque Status Honoris Conditionis ac Praeeminentiae fuerint Homi-nibus, Salutem, Pacem et Officia

Cur olim Gentes junctim quandoque et separatim Sedibus ac Domiciliis propriis relictis, ad loca sibi viciniora aut terras et Regiones longinquiores crebras fecerint migrationes nostrum pro nunc hac impensius investigare non est praecipue, cum palam sit eas partim ob Soli ad habitandum sibi destituti ubertatem partim vero ob conversationem earum gentium quas adirent secum mutuo contractum, si notae erant, vel eandem contrahendam, quodsi ignotae essent, illud fecisse. Atque ut Nomen seu Famam Pariteris commendatam relinquerent, inter Gentes devictas frequentes fundavere. Quod inter co'oniás novae, armis, si Rebelles essent reliquas, etiam Praeclaram Gentem Hungaricam in Pannoniam catervatim et magno cum numero ex Scitia venientem, fecisse olim Annalium Monumenta commemorant. Doctrina eruditione vir conspicuus Reverendus *Simon Pepikius* Solum Natale ob justas et legitimas causas deserere cupiens nostram plenariam Consularem Residentiam requirere voluit, idque dum faceret, quo Nomini suo honesto ac bono in tutius ac certius consulere, omnemque sinistram apud Exteros et Ignotos suspicionem fore nascituram evelleret. Litteris Natalitius (ut vocant) opus habuit. Usum hunc tam antiquum, quam probatum cum esse sciamus, tales eidem minime denegandas esse censuimus. Quibus sub Fide testamur

hunc ipsum Praememoratum virum Dominum Simonem Pepikius vitam inculpatae ac honestae exitisse, item que ex Honestis Probisque Parentibus in nostro hocce oppido Hibbe procreatum et editum esse: Patre nempe Johanne Pepik viro quondam Integerrimo ac circumspecto protine in Domino quiescente Matre Elisabetha Kubinszky honesta foemina legitime secundum Ratum Catholicae Ecclesiae copulatis conjugibus. Compatresque habuisse Providum Johannem Adami item Providum Franciscum Zybrin, Commatres autem Catharinam viri Providi Johannis Adami consortem ac Sophiam Varezkianam, omnes gravitate praestantes. Cum itaque constet et relatione hac fidedigna Praetactum virum Reverendum Dominum Simonem Pepikius Honestis Parentibus esse progenitum, eundemque isthic honestam ac inculpata vitam duxisse, Idecirco omnes et singulos cujuscumque Status Conditionis et Praeeminentiae fuerint singulari cum observantia rogamus, dignentur eundem omnibus Studiis et Officiis Amore et Favore juvare, prosequi ac promovere, quod Dominationes vestrae pro Officio Charitatis, nostrae denique honesta de se praedicatione lubentissime facturas indubitanter confidimus Nos ad similia officia promptos obligantes. De caetero eas Divinae Protectioni Committentes, diutissime valere exoptamus. In cujus praemissi testimonii Fidem Literas nostras cum applicatione Sigilli Oppidi nostri majoris Authentici munitas et corroborandas duximus Datae ex Consessu nostro Anno Partae per Christum Salutis Septuagesimo sexto ante Millesimum et Sexcentisimum De 8. Octobris. D. V. E. Ad Officia Charitatis Obligatissimi Iudex Michael Matthaeus, Jurati Johannes Rietky, Matthias Dezurany, Andreas Lehotsky. Expeditum per Notarium Ordinarium Georgium Hidonum. 1676 Baptismales. Relig. 2.

Hogy ki volt ez a tudós pap, Pepikius Simon, hol, merre utazott, és mi volt utazásának célja, az okmányból meg nem állapítható. Lehet, hogy a további kutatások folyamán akadnak valami adatra.

Romhányi János.

Levéltáraink köréből.

Az erdélyrészi levéltárak. A most dúló világháboru második keserü megpróbáltatása volt az oláhok erdélyi betörése. Mig az orosz dúlás a Felvidéken aránylag keskeny sávra szorítkozott, melybe alig esett nagyobb város, addig az oláh orvtámadás szennyes áradata tizenegy vármegye területét fertőzte meg. Elszorult a szíve minden magyar embernek, midön a székelység menekulését látta. Virágzó,

évszázados kultura nemes zománcával bevont városok kerültek a hitszegő ellenség kezére, melyek sorsa állandó rettegéssel töltött el bennünket. Csikszereda, Sepsiszentgyörgy, Brassó, Nagyszeben, Fogaras, Dicsőszentmárton, Segesvár, megannyi megyei székhely, oláh uralom alá került. Mikor e sorokat írjuk, diadalmas előrenyomulásunk hatása alatt a megvetett ellenség kezd az országból kitakarodni. Félő, hogy kulturális intézményeink, a román pünkösdi

királyság alatt sokat fognak szenvedni. Tartunk attól, hogy a román visszavonulás tehetetlen dühében virágzó városokon tölti ki nemtelen boszuját és első sorban a vármegyék székházai fognak ettől szenvedni. Féljük az oláh dulás utjába kerülő magyar levéltárakat. A fogarasi és szebeni levéltárakban sok történeti adat van az oláhság multjára vonatkozólag is. A csiki és háromszéki levéltárak pedig a helyi történet és a székelység multjának gazdag két forrása. Adja a Gondviselés, hogy ezt a csapatot is erős lélekkel viselhessük el és a romokon a magyarságnak új, szebb élete fakadjon s a magyar föld, mely fölött ezer év vérzivataros századai vonultak el, magyar vérrrel újból megszentelve minden időkre a miénk maradjon és szent István koronája egy darabka gyöngygyel se csorbuljon meg.

Levéltárosi karunk és a világháború. Hadbavonult karlásokunk száma ismét gyarapodott: 1916. év elején *Reca Dezső*, Fejérvármegye főlevéltárnoka vonult hadba. — Dr. Gáspár József karlásokunk kiről azt a hírt vettük, hogy orosz fogságba esett. Itthon van, ez idő szerint szabadságon, ez a hír más Gáspár József főhadnagyról szól.

† **Pázmány Dániel.** Csak nemrégiben adtunk hírt levéltárosi karunk e nesztörának nyugalomba vonulásáról. Pázmány Dániel munkás, tevékeny élete alkonyán nem sokáig élvezte a nyugalom napjait, 1916. február 1-én, 89 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. A megboldogult érdekes pályát futott meg, életrajzi adatait a következőkben közöljük:

Pázmány Dániel 1836 április 1-én született a komáromi negyei Aranyoson; középiskolát Pozsonyban és Pápán, a református teológiát Pápán végezte. Pályáját 1859-ben a veszprémi vármegyei Kenesén kezdte meg, hol mint akadémikus rektor négy évig működött. A lelkési vizsga letétele után egy évig Komáromban ref. káplán, innen választották meg őt a györmegyei, csilizradványi református hívek papjuknak, kik között 6 évig lelkészkedett. Lelkési pályáját megszakítva, 1870-ben állami ösztöndíjjal nyerve a karlsruhei gazdasági főiskolán gazdasági szaktanárrá képezte ki magát, majd Németországban és Svájcban tett tanulmányutat gazdasági ismereteinek gyarapítása végett. Külföldről hazatérve, a nyitra-

gyei gazdasági egyesület titkárává választották meg 1872-ben, mely állásában az intenzív földművelés módszerének ismertetésével, vándor-előadásaival és hírlapi cikkeivel nagy tevékenységet fejtett ki. Az ezutáni évekre esik közgazdasági irányú tevékenysége, amidőn Nyitra megye közgazdasági előadója is volt. A gazdasági pályát azonban hamarosan felcsereelte a jövendőmezőbb jegyzői állással, mert családjának jövőjét a nem nyugdíjképes, ideiglenes állással nem találta kellőképpen biztosítottának s mert mint községi jegyző is érvényesíthette gazdasági szaktudását. 1875—1886-ig a nyitra megyei Negyed községben 10, majd a szomszédos Farkasd községben másfél évig volt jegyző.

Szelid lelke, mélyen érző szíve volt az oka, hogy a jegyzői állást megszeretni nem tudta. Egy-egy adóhátralék behajtása s más hasonló — a jegyző életében napirenden lévő — hivatalos funkció annyira megzavarta érzékeny szívét, hogy minduntalan olyan állás után vágyakozott, amelyben a tudományok művelésére több ideje és alkalmat lehetett. Így jutott arra a gondolatra, hogy levéltárnok lesz.

1886 júliusában neveztetett ki Csongrád vármegye levéltárnokává, mely állásában nyugdíjazásáig — 1914-ig — megszakítás nélkül működött s néhány évig a közgazdasági előadói tisztelet is betöltötte.

A csongrád negyei levéltárat rendezte. A levéltárosi állásra készülők közül sokan fordultak hozzá előtanulmányok céljából. Dolgozott több vidéki lapba, nagy és széleskörű ismeretei voltak a régi közigazgatás és judikatúra terén. Emlékét kegyelettel őrizzük meg.

Nyugalomban. *Weszprém* Kálmán, Hajdúvármegye főlevéltárnoka 50 évet meghaladó érdemes szolgálatát után, melyből 39 évet a levéltári pályán töltött el, nyugalomba vonult. *Weszprém* 1864-ben kezdte meg hivatali pályáját Hajdúböszörmény város szolgálatában, melynek szülőtte. Majd a Hajdu kerületnél nyert kisebb hivatali és 1876-ban lépett Hajdúvármegye szolgálatába 1877-ben levéltárnokká neveztetett ki. Ez állásában egy év híján négy évtizedet, egész emberöltőt töltött el; hivatalát szerette és a régi vármegyének egyik tipikus alakja hagyta ott ez év tavaszán Hajdu vármegye székházán *Weszprém* Kálmán személyében, ki levéltárosi karunk mozzalmait, bár azok már kevésbé érintették az ő befejezett pályáját, mindig rokonszenvvel és fiatalos lelkesedéssel kísérte. Jelentésként a nyugalom évei számára a pihenés és megelégedés éveit.

Levéltárak helyszíni vizsgálata.

Megírtuk, hogy *Komáromy* András országos levéltárnok, a M. Tud. Akadémia tagja, a belügy-miniszter megbízásából a vármegyei levéltárak felülvizsgálatát végzi. Ez év tavaszán a felvidéki levéltárakat (Szepes, Sáros, Abauj, Liptó, Turóc, Árva, Trencsén, Zólyom, Nyitra, Bars, Hont, Gömör megyék) ejtette utjába és a dunántúli levéltárak kivételével országos körútját befejezte. A miniszteri megbízott több felvidéki levéltár gazdagságáról és rendezettségéről a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik.

† **Kugler Alajos.** Sopron város érdemes főlevéltárosa, Kugler Alajos 57 éves korában 1916 júliusában elhunyt. A megholdogultban a levéltárosi kar sokoldalúan képzett, tudományos férfiut vesztett. kinek kulturális működése Sopron város közéletében maradandó nyomokat hagyott. Kugler Alajos 1857 március 23. született Nagycenken. Sopron megyében. Gimnáziumi tanulmányait elvégezvén a budapesti kir. magyar tudományegyetemen, bölcsészeti tudományokat végzett 1817—1880., mely évben jeles eredménnyel tett tanári alapvizsgát. Közben a főúri családoknál nevelő volt; 1836-ban megszerezte a polgári iskolai tanári képesítést és 1887-ben egyik soproni magántanintézetnél lett tanár. 1888 márciusában a th. levéltárnoki képesítést megszerezvén, ez év június 15-én Sopron város levéltárnokává neveztetett ki. Levéltárában sokat dolgozott és kutatásainak eredményeit a soproni helyi lapokban tette közzé. Legnagyobb érdeme a soproni városi múzeum szervezése, melynek évek során át buzgó öre, utóbb pedig igazgatója volt. A Múzeumok és Könyvtárak Országos Szövetsége tagjává választotta. Nevet meg fogják őrizni azok az alkotások, melyek létrehozásában jelentős tényező volt

Hajdúvármegye új főlevéltárnoka.

A Hajdúvármegyében nyugdíjazás folytán megüresedett vármegyei főlevéltárnoki állásra a Hajdúmegyei főispán *Herpay* Gábor városi levéltárnokot nevezte ki ez év májusában. *Herpay* Gáborban a levéltárosi kar törekvő és kiválóan képes kartársat nyert, akinek eddigi működése a legszebb reményekre jogosít. Debrecen város gazdag levéltárából már eddig is sok adatot dolgozott fel és önnálló kutatás eredménye az

a monográfia, melyet Konez Ákossal adtak ki Debrecen sz. kir. városi rangra emelésének két évszázados évfordulója alkalmával.

† **Sefcsik Béla.** A levéltárosi karnak újból gyásza van: Sefcsik Béla, Barsvármegye főlevéltárnoka, 1916 augusztus 1-én Budapesten, hol betegségére gyógyulást keresett, 45-ik évében elhunyt. Sefcsik Béla Baldócon született 1871 jan. 27. Középiskolai tanulmányai után a budapesti egyetem bölcsészeti karán végzett tanulmányokat és szerzett abszolutóriumot. 1898 július 13-án neveztetett ki Barsvármegye levéltárnokává. Sefcsik Béla a magyar levéltárosi karnak alaposan képzett tagja volt. Sajnos, tudását vármegyéjében nem érvényesíthette, mert a levéltári kutatásoktól más irányú közigazgatási foglalkoztatása elvonta. Ez és a szervezettét mind jobban megörlő betegség súlyosan hatottak kedélyére és munkakedvére. Karunk tagjai közül csak kevesen ismerték, mert zárkózott életet élt. Más életviszonyok közt a levéltári karnak és a levéltári tudományak értékes szolgálatokat tehetett volna. Halálát bátyja, Sefcsik Ferenc Győr sz. kir. város főlevéltárosa és sógora Maróthi Rezső, országos allelevéltárnok gyászolják.

Kitüntetés. Ferenc Szalvátor kir. herceg, a Vörös Kereszt védő-helyettese dr. *Alapi* Gyula vármegyei főlevéltárnoknak, a Vörös Kereszt komáromvármegyei választmányja titkárnak a Vörös Kereszt hadiékítményes ezüst díszérmét adományozta.

Üresedésben levő levéltárnoki állások. A következő törvényhatóságok levéltárai nélkülözik a levéltárnoki állás betöltését: Nógrádmegye, Zalamegye, Brassó megye, Barsvármegye és Sopron sz. kir. város.

Folyóiratok szemléje.

A Századok 1016. évi I. számában Csánki Dezső: Az új magyar és u. n. közös címerekről értekezik, összefoglalva a magyar királyság és a társországok címerei történelmi ismertetése alapján az új állami és az új közös cimereketésük történelmi és heraldikai megalkotását. A kiváló tanulmány közjogunknak is egyike vezetés forrása lesz hosszú időn át. Auner Mihály: Latinus címen a hazánkba települt olaszok (latinusok) hatásával foglalkozik. Kovács Lajos János: Brutus magyar történelmének forrásai címen kezdi meg forrástanulmányát. A történelmi irodalom rovat a következő műveket ismergetti: Koszó János: Fessler Ignác Aurél élete és szép irodalmi működése (Madszar Imrő). Rosetti Radu: Act u-

nea politica - rusesti in tarile romane. Jon Frunza: Ce are sa face Romania in rusia (Gagyí Jenőtől). Jan Dabrowski: Studya nad stosunkami polskow - egierskimi w. XIX. w. (Divéky Adorjántól). Chobot Ferenc: A váci egyházmegye történeti névtára I. (Juhász Kálmántól). Alfred von Domaszewski: Die Rangordnuz des römischen Heeres (Téglás Gáborától). Német Ambrus: Szent Kamill-rendi szerzetesek Győrött 1761 - 1786. (T. L.-től). Folyóiratszeme és kisebb közlések, társulati hivatalos értesítő zárják be a füzetet.

A 2-3. számban Wertheimer Ede kezdi meg Magyarországot és a forradalmi propagandát tanulmányát, Hóman Bálint: A magyar pénzverés Szent István korában. — Kovács Lajos János: Brassó magyar történelmének forrásai címen a forrás tanulmányát fejezi be, Melich János Nándorféhegyvár nevének eredetét fejtegeti. — A tört. irodalom rovatban: Quelle zur Geschichte der Stadt Brassó. VI. Band (Gyártás Tihamértől). Veress Andreas: Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium. Vol. I. (Kirácsenyi Jánostól) Ujhelyi Péter: Az állandó hadsereg története I. Lipót korától Mária Terézia haláláig (1657-1780) (D-től) Erdélyi László: Magyar művelődéstörténet I. korszak (Pfeiffer Miklóstól). Csoma József - Kemény Lajos: Abauj és Torna vármegye történelmi monográfiája II. I. II. 2. (Iványi Bélától) Jánossy István: A magyar jobbágság Mátyás korában (Tóth Zoltántól). Schetter János: VIII. Sándor pápa és a bécsi udvar (Patek Ferenc-től) Festschrift der Hermannstädter Oberrealschule (Gagyí Jenőtől). Zoltányi Imre: A panonhalmi főpátsági főiskola évkönyve az 1914-15. tanévére (P-től). Homonnai Betti: Vör Judit életrajza (Zs. P-től). Grexa Gyula: Carafa és az eperjesi vértörvényszék (Zs. P-től) művek bírálatát közli; Folyóiratszeme és kisebb közlések olvashatók még a füzetben.

A 4-5. számban Csánki Dezső: A háború és a nemzeti eszme c., a Tort. Társulat 1916. március 16-i közgyűlésen elmondott előki megnyitóját közli, Wertheimer Ede befejezi: Magyarországot és a társadalmi propaganda c. tanulmányát. Fest Aladár: Fiume Magyarországhoz való kapcsolásának előzményeiről és hatásairól értekezik Hóman Bálint: A magyar pénzverés Szent István korában c. dolgozatát fejezi be. — A történelmi irodalomban a következő művek ismertetését olvassuk: Kirácsenyi Imre: Török - Magyar oklevéltár 1533-1788 (Zsínka Ferenc-től). Szentpéteri Imre: A borsmonostori apátság árpádkori oklevelei (Hóman Bálinttól). Fest Aladár: Bajó Dévay Pál altábornagy (Morvay Győzőtől). Darkó Jenő: Böles Leó Taktikájának hitelessége magyar történeti szempontból (Fehér Gézáttól). Josef Garber: Das Haller Heiltumbuch mit den Unika - Holzschnitten Hans Burgkmairs des Älteren (Eber Lászlótól). Boros János: Az unio (hitegyesülés) kezdete Lugoson és Jakabffy Miklós táblabíró működése (Gagyí Jenőtől). Krämer Tamás: A protestáns vallás terjedésének oka hazánkban 1551-ig. Pasteiner Iván: Adalékok a magyar főiskolai oktatás bibliográfiájához (B-től). — Folyóiratszeme, titkári jelentés, Téglás Gábor nekrológja és hivatalos értesítő zárja be a füzetet.

A 6. számban Márki Sándor: Pör Antal emlékezete. Pelz Béla: Rokkantellátás a hetvéves háború után és Kálmán Ödön: Mióta hívják a jászokat filiszteusoknak? c. tanulmányait közli. — A történelmi irodalmi rovatban a következő művek ismertetését olvassuk: Codex Diplomaticus Regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Vol. VIII-XII (Baranyai Bélától). Kirácsenyi János: Szent László meghódítja a régi Szlavóniát (Patek Ferenc-től). Homer Lea: The day of the Saxon (Marczali Henrik-től). Molnár Ferenc: Egy haditudósító emlékei (Hóman Bálinttól). Berend Miklós: Hareteri naplója (Hóman Bálinttól). Sipos Kamilla: Az 1840-es évek közgazdasági eszmeköre (S. A.-tól). Lechner Jenő: A krakkói Wawel és renaissance építés Magyarországot határai körül (X-től). Csillag Mária: Esztergom története a tizenöt éves török háború alatt. — Folyóiratszeme, a tárca rovatban Kemény Lajos: Mikor lett Tinódy Kassai polgár c. érdekes közleménye, hivatalos közlések egészítik ki a füzet gazdag tartalmát, melyhez Helldobrant Árpád értékes munkája: A magyar történelmi irodalom 1915-ben c. repertorium van mellékelve.

Történelmi közlemények Abauj-Torna vármegye és Kassa város múltjából melyet dr. Czobor Alfréd és Kemény Lajos kartársaink szerkesztenek. 1914-1915. évf. 2. számában dr. Czobor Alfréd folytatja A kassai színészet története c. művelődéstörténeti dolgozatát. Kemény Lajos Kassa kuruckori ostroma történelméhez közöl néhány érdekes adatot. A Családtörténet rovatban dr. Czobor Alfréd folytatja az Abauj vármegyében kihirdetett címeres nemes levelek (1564-1711) közlését (*Nadlányi Quast*). Kemény Lajos közli az adóhátralékos nemes háziuras névsorát 1718-ból, ugyancsak Keménytől olvassuk az Aba nembeli Bodon fia Dénes 1288-ban kelt és 1-58-ban az egrí káptalantól átirat végrendeletét több kisebb levéltári közléssel együtt. A helyi irodalmi adatok bibliográfiái feldolgozása zárja be a füzetet.

A 1914-1915. évf. 3. számában dr. Czobor Alfréd folytatja A kassai színészet története c. tanulmányainak 1752-1782. időről szóló részletét, az Abauj vármegyében kihirdetett címeres nemes levelek közlését (*Rudányi-Tolnay*). Kemény Lajos levéltári közlései és az 1913-1914. évi helyi irodalmi adatok bibliográfiája fejezik be a füzet változatos tartalmát.

Szakkérdések és közölvények.

Ez a rovat kartársainknak, kik egyesületünk tagjai, továbbá a Levéltárosok Lapja előfizetői részére díjtalanul all rendelkezésre szakkérdések megvitatására.

A közölvények közzétételéért öt sorig minimális díj, 2 K küldendő be a szerkesztőséghez.

A Karsay család nemességéhez keres a család egy tagja adatokat. Szíves válaszokat a folyóirat szerkesztőségére továbbíthat.

Tisztelettel kérjük a Törvényhatósági Levéltárosok Országos Egyesülete minden tagját, hogy az 1916. évre esedékes tagdíjat mielőbb szíveskedjenek beküldeni pénz-tárosunk (Rohányi János vármegyei fülérltáros Nyitra)

1916.

IV. ÉVFOLYAM

1-2. SZ.

LEVÉLTÁROSOK LAPJA

A TÖRVÉNYHATÓSÁGI LEVÉLTÁROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS ÉRTESÍTŐJE

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:
DR. ALAPI GYULA
KOMÁROMVÁRMEGYE FŐLEVÉLTÁROSA

MEGJELNIK ÉVNEGYEDÉNKÉNT

ELŐFIZETÉSI ÁRA 10 K.

BUDAPEST
KIADJA A TÖRVÉNYHATÓSÁGI LEVÉLTÁROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE
1916

LEVÉLTÁROSOK LAPJA

A Törvényhatósági Levéltárosok Országos Egyesületének hivatalos lapja. — Család-, műveltség-gazdaság- és jogtörténeti folyóirat. — A választmány megbízásából

Kemény Lajos

Kassa sz. kir. város főlevéltárosa,
a Műemlékek Orsz. Bizottságának I. tagja.

Rexa Dezső

Fejérvármegye főlevéltárosa.

Koncz Ákos

Debrecen sz. kir. város főlevéltárosa
és tb. tanácsnoka.

Romhányi János

Nyitra vármegye főlevéltárosa.

főmunkatársak közreműködésével szerkeszti:

Dr. Alapi Gyula

Komáromvármegye főlevéltárosa.

A **Levéltárosok Lapja** számára szánt minden dolgozat és cikk, szóval mindennemű levelezés a szerkesztőhöz (Komárom, vármegyeháza) küldendő. — Ide irányítandók az előfizetési és hirdetési díjak is, szóval a lap kiadását illető küldemények és minden felszólamlás.

TARTALOM.

I. Irodalmi rész:

<i>Dr. Reiszig Ede:</i> Az Almásy család nemesi ága (egy melléklettel)	1
<i>Romhányi János:</i> Nemesség igazolás Nyitra vármegyében 1754/1755-ben (VII.)	5
<i>Géczy Endre Jenő:</i> A Felsőgéczi, Garamszeghi és Farkasfalvi Géczy család	14

II. Kisebb dolgozatok és közlések:

<i>Kemény Lajos:</i> Kaprinay István	24
<i>Romhányi János:</i> Tisztelendő Pepikius Simon születési bizonyítványa	25

III. Kisebb közlemények.

Levéltáraink köréből.	25
Folyóiratok szemléje.	27

Tagdíjat fizettek:

1914—1915-re: Dr. Miklóssy Zoltán (Selmezbánya) 20 K.

1916-ra: Dr. Alapi Gyula (Komárom), 10 K, Kőszeghi Sándor 10 K, Romhányi János 10 K.
Összesen 50 K.

Romhányi János
egyesületi pénztáros.

Felkérem t. tagtársaimat a tagsági díjaknak (évi 10 K) legcélszerűbben postautalványon való beküldésére.

Romhányi János
egyesületi pénztáros, Nyitra, vármegyeháza

Heraldikai cimerfestő

elvállal cimerek, ősfák, diplomák és egyéb heraldikai festészetbe vágó munkákat, cimerek tervezését **a legművésziesebb kivitelen és a legmértányosabb árban.** Pecsétfestmények és cimerfestmények hitelesítés alá azonnal készíttetnek.
Levéltárnok uraknak külön díjjegyzékkel szolgál

Baumgartner Antal

a magy. kir. Országos Levéltár megbízott cimerfestője
Budapest VII., Baross-utca 87. szám.